

ДО
ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

09-350/07-05.12

№ ПК по ЗГООС и ПК по ОС и ПК по УТ/ТТ
07.05.2012

Димитров

ПК по ЗГООС
ПК по ОС
ПК по УТТ

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
РЕГИСТРАЦИОНЕН ИНДЕКС
Вх. № 821 / 07.05.2012г.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ
от инж. ДАНИЕЛ ДИМИТРОВ ПАНОВ –
КЪМЕТ НА ОБЩИНА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Във връзка с
влясно в сънас
сдебно решение
при съобразяване с
да земите изказане

ОТНОСНО: Предоставяне собствеността върху недвижими имоти, частна общинска
собственост, по искане на Общинска служба по земеделие гр. В. Търново.

УВАЖАЕМИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

15.07.16г.

В Община Велико Търново е постъпило писмо вх. № 60-564/16.12.2011 г. от Общинска служба по земеделие гр. В. Търново, относно предоставяне на недвижими имоти по КККР на землище гр. Велико Търново. Към писмото са приложени: Решение №930/07.11.2008 г. по гр.д.№1350 по описа на ВТРС за 2008 г., Решение №60/12.03.2009 г. по гр.д. №64 по описа на ВТОС за 2009 г.; Определение №772/12.08.2009 г. по гр.д. №661 на Върховен касационен съд на Република България. Допълнително е изискан протокол №35/21.08.2009 г. за размера и категориите на земеделските земи, правото на собственост върху които ще се възстановява чрез план за земеразделяне в землището на гр. Велико Търново на Общинска служба по земеделие, с който се признава и определя за възстановяване правото на собственост върху земеделски земи с план за земеразделяне, с обща площ 5,000 дка, местност „Катуните“, землище гр. Велико Търново, в полза на наследници на Стефан Радков Стефанов. В писмото на ОСЗ Велико Търново е поискано настаняване в поземлени имоти с идентификатори №№10447.16.109; 10447.15.266; 10447.16.195 и 10447.16.196 по КККР на гр. Велико Търново, които са предоставени на Община Велико Търново като резултативен фонд по реда на чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

Във връзка с гореизложеното предлагам на Великотърновски Общински съвет да вземе следното

РЕШЕНИЕ:

1. На основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, във връзка с §27, ал. 2, т. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ Великотърновски Общински съвет предоставя следните недвижими имоти:
 - Поземлен имот с идентификатор № 10447.16.109 с площ 1 099 кв.м., трайно предназначение на територията – земеделска земя, начин на трайно ползване – изоставена орна земя, категория VI, местност „Качица“ по КККР на землище гр. Велико Търново (земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ);
 - Поземлен имот с идентификатор № 10447.15.266 с площ 1 799 кв.м., трайно предназначение на територията – земеделска земя, начин на трайно ползване –

1 1

2 2

изоставена орна земя, категория VI, местност „Саламатая” по КККР на землище гр. Велико Търново (земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ);

- Поземлен имот с идентификатор № 10447.16.195 с площ 885 кв.м., трайно предназначение на територията – земеделска земя, начин на трайно ползване – нива, категория VI, местност „Качица” по КККР на землище гр. Велико Търново (земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ);
- Поземлен имот с идентификатор № 10447.16.196 с площ 1 082 кв.м., трайно предназначение на територията – земеделска земя, начин на трайно ползване – нива, категория VI, местност „Качица” по КККР на землище гр. Велико Търново (земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ);

поискани с писмо вх.№60-564/16.12.2011 г. на Общинска служба по земеделие Велико Търново за настаняване в имотите на наследници на Стефан Радков Стефанов на основание Решение №930/07.11.2008 г. по гр.д.№1350 по описа на ВТРС за 2008 г.; Решение №60/12.03.2009 г. по гр.д. №64 по описа на ВТОС за 2009 г.; Определение №772/12.08.2009 г. по гр.д. №661 на Върховен касационен съд на Република България.

2. Възлага на Кмета на Община Велико Търново да извърши необходимите административни действия по предоставяне на гореописания имот при спазване на действащата нормативна уредба.

ИНЖ. ДАНИЕЛ ПАНОВ
Кмет на Община Велико Търново

Съгласували:

Олга Петърчева
Началник отдел ПНО

инж. Динко Кечев
Директор Дирекция „ТСУ”

Маринела Джартова
Началник отдел ОС

инж. Валентина Миткова
Началник отдел “ТР”

1

2

3

4

BC-01.B-1115
02.12.2011г.

ДО

НАЧАЛНИК

Общинска служба земеделие
- гр.В.Търново

М О Л Б А

От СТАНИМИР РАДКОВ, с ЕГН-

с адрес: гр.В.Търново, ул. "Г" № вх. , ап.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО НАЧАЛНИК,

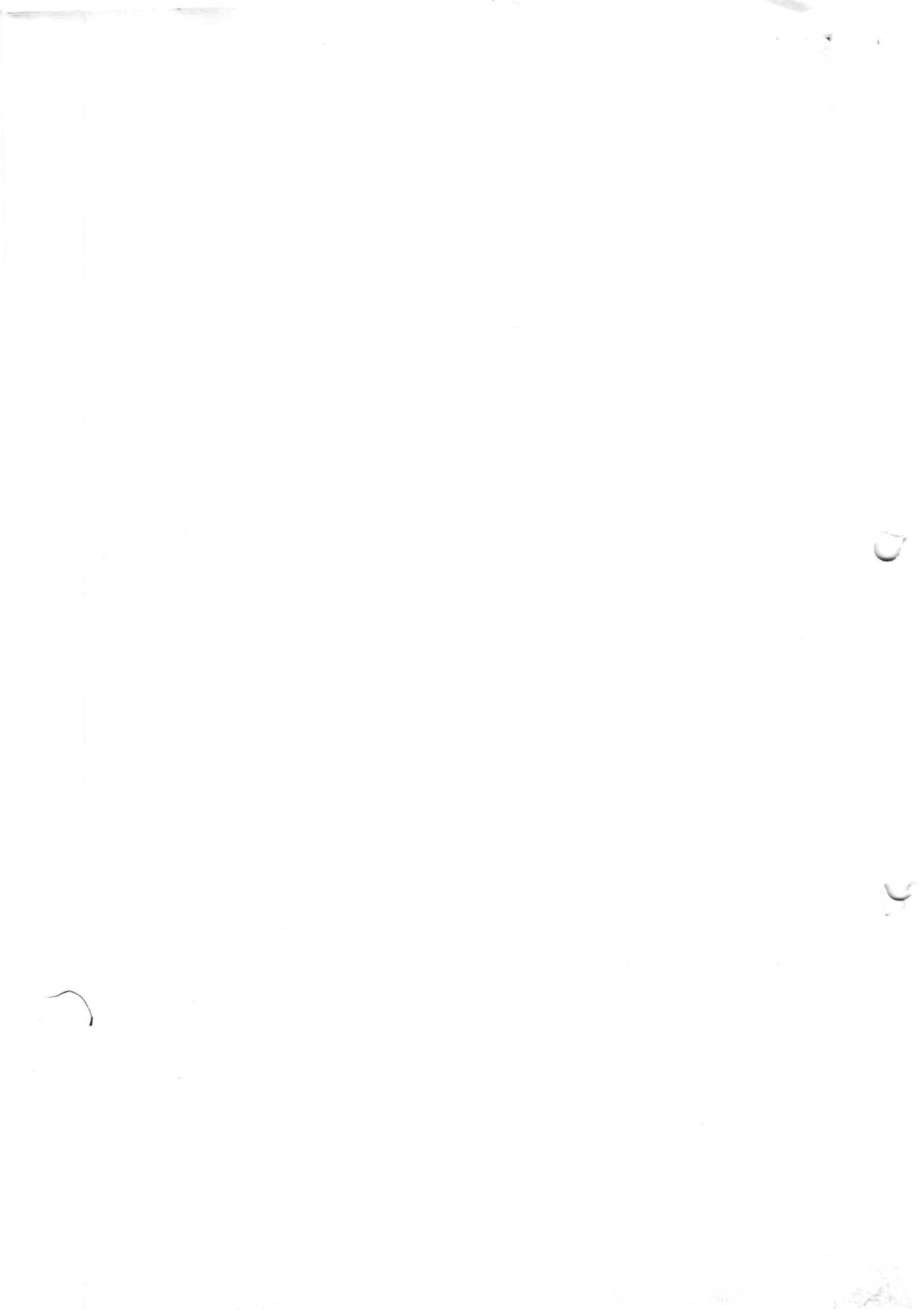
Със Заявление вх.№ 2156В / 21.08.2009 година, депозирано пред Общинска служба Земеделие - В.Търново съм заявил искането си да ми бъде възстановена собствеността на Нива от 5.00 декара в местността „ Катуните“ в землището на гр.В.Търново. Правото ми на възстановяване на собствеността върху този имот е установено с представените съдебни решения, както следва: Решение № 930 / 07.11.2008г. по гр.д.№ 1350/ 2008г. по опис на ВТРС; Решение № 60 / 12.03.2009г по гр.д.№ 64 / 2007г. по описана ВТОС и Определение № 772 / 12.08.2009г. на ВКС по гр.д.№ 661 / 2009г. и решение на Общинска служба земеделие 2156В / 2009г., с което ми е признато правото на възстановяване по реда на чл.18 ж, ал.2 от ППЗСПЗЗ, Моля да ми бъде възстановена собствеността в нови реални граници – с план за земеразделяне, като по възможност се съобразите и с предвидените възможности в чл.17, ал.1 от ЗСПЗЗ – „...Възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи в нови реални граници се извършва върху равностойни по количество и качество земи, съответно намалени в случаите на чл. 15, ал. 3 по възможност в местностите, където са се намирали имотите на заявителите притежавани и преди образуване на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации. Новите реални граници се определят с плана за земеразделянето.....” и да ми бъдат предоставени следните имоти: №№ 10447.16.109,10447.15.266,10447.16.195 и 10447.16.196 за които представям предвидените по ППЗСПЗЗ скици от служба по ГКК – В.Търново.

01.12.2011г.

Гр.В.Търново

С уважение:

/ С.Радков /

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ "ЗЕМЕДЕЛИЕ" гр.ВЕЛИКО.ТЪРНОВО

ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ – гр.В.ТЪРНОВО

☑ 5000,ПЛ. ЦЕНТЪР 02, ЕТ. 5, № 103, ☎ 062/ 63 39 09, 63 39 22, 63 38 81, e-mail pk_vt@abv.bg

60-564/16.12.2011

**ДО
КМЕТА НА ОБЩИНА
ВЕЛИКО ТЪРНОВО**

Общинска служба по земеделие и ори
5000 Велико Търново т.к.103
телефон 062/633909
факс 062/633921
Регистратура № 1115
дата 14.12.2011 год.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КМЕТ,

Със съдебно решение № 930 от 2008 год., съд.решение № 60 от 2009 год. и Определение № 772 на ВКС е признато правото на собственост на наследниците на Стефан Стефанов за 5.000 дка в землището на гр. В.Търново, местност „Катуните“.

Със Решение № 2156В от 21.08.2009 год. на Общинска служба по земеделие В.Търново е признато правото на собственост с план за земеразделяне на наследниците на Стефан Стефанов.

Решението на ОСЗ е обжалвано от наследниците на Стефан Стефанов и отхвърлено с Решение № 298 от 30.03.2010 год. на ВТРС от Районен съд, Решение № 125 от 15.02.2011 г. на ВТРС и Определение № 2160 от 01.11.2011 г. на ВТРС.

С молба №ВС-01-В- 1115 от 02.12.2011 год. от Станимир Радков като заявител и наследник и на Стефан Стефанов е поискано настаняване в имоти с номера: 10447.16.109, 10447.15.266, 10447.16.195 и 10447.16.196 в землището на гр. Велико Търново, към същата са приложени скици от Служба по геодезия, картография и кадастър гр. В.Търново.

Приложено изпращаме ви горе цитираните съдебни решения, молба № ВС-01-В 1115 от 02.12.2011 г. и скици от Служба по геодезия, картография и кадастър гр. В.Търново за разглеждане.

При положително становище молим на основание параграф 27, ал.2, т.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ и чл.45д, ал..5 от ППЗСПЗЗ да ни бъдат предоставени от Общински съвет гр.В.Търново горе цитираните имоти в землището на гр.В.Търново за възстановяване правото на собственост на наследниците на Стефан Стефанов.

СА/ОСЗ

НАЧАЛНИК ОСЗ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО:

/С. АЛЕКСАНДРОВА/

СА/ОСЗ

НАЧАЛНИК ОСЗ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО:

/С. АЛЕКСАНДРОВА/

АГЕНЦИЯ ПО ГЕОДЕЗИЯ,
КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР

София 1618, кв. Павлово, ул. Мусала №1
Тел.: 02/818 83 83, факс: 02/955 53 33
ACAD@CADASTRE.BG • WWW.CADASTRE.BG
стр. 1 от 1

СЛУЖБА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР - гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

5000, ПОЩЕНСКА КУТИЯ – 331, Бул. "Цар Т.СВЕТОСЛАВ" №59, 062/622536; 623889,
veliko.tarnovo@cadastre.bg, acad_vtar@mail.bg, БУЛСТАТ:130362903

СКИЦА НА ПОЗЕМЛЕН ИМОТ
№ 8740 / 29.11.2011 г.

Поземлен имот с идентификатор 10447.16.196

Велико Търново, общ. Велико Търново, обл. Велико Търново
кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-86 / 19.09.2008г.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГКК

следно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в КККР

Площ на поземления имот: местност КАЧИЦА

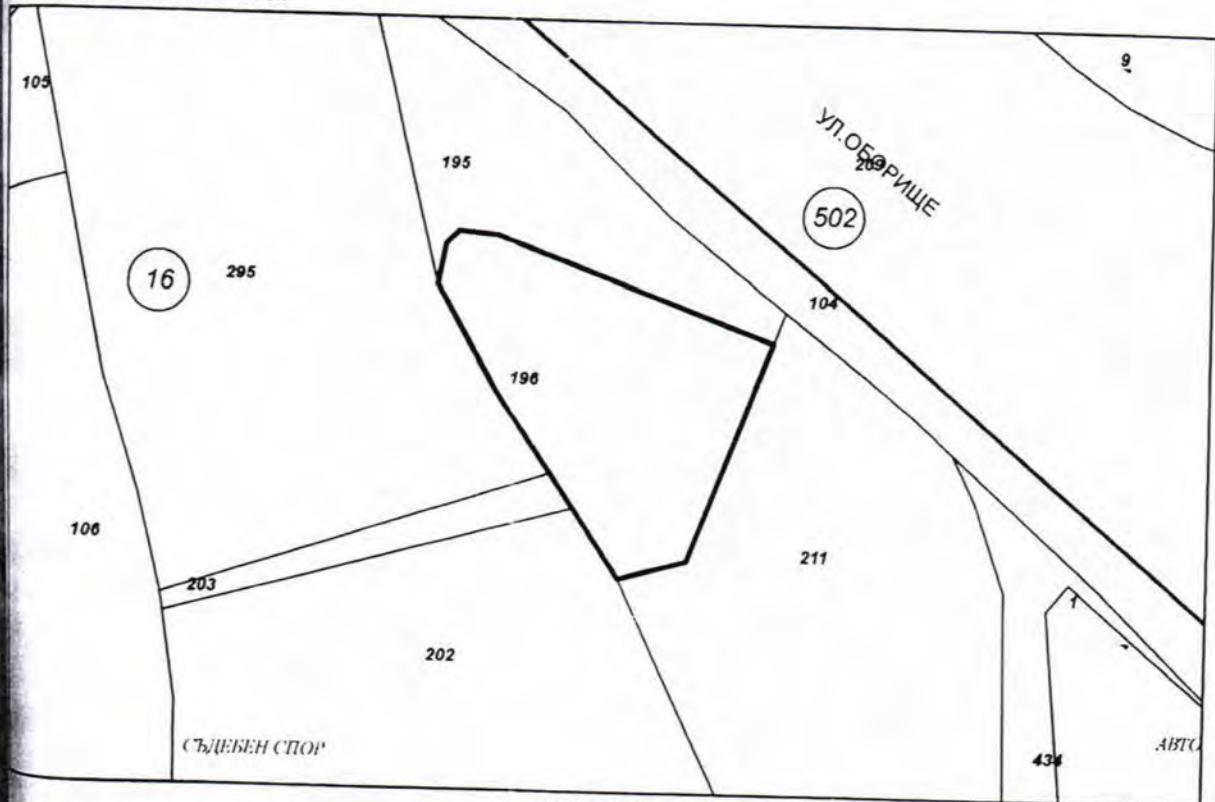
Площ: 1082 кв.м

Първо предназначение на територията: Земеделска

Земнина на трайно ползване: Нива

Категория: VI

Координатна система 1970г.

М 1:1000

Съседни имоти: 10447.16.203, 10447.16.202, 10447.16.211, 10447.16.195, 10447.16.295

Правни актове:

Имоти по чл.19 от ЗСПЗЗ

Площ 1082 кв.м. от правото на собственост

Имоти на ПК по чл.14, ал.1, т.1 от ЗСПЗЗ (чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ) за възстановяване на право на собственост в стари реални граници издаден от Поземлена комисия Велико Търново

Имот да послужи за: ОС "Земеделие" В. Търново

№ 8740 / 29.11.2011 г. издадена въз основа на
Актом с входящ № 94-8131 / 28.11.2011 г.

Получител:

инж. Иван Григоров

Н-к на СГКК - гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО:

инж. Весела Тодорова/

АГЕНЦИЯ ПО ГЕОДЕЗИЯ,
КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР

СЪДИЯ 1618, КЛ. ПАВЛОВО, УЛ. МУСАЛА №1
ТЕЛ: 02/818 83 83, ФАКС: 02/955 53 33
ACAD@CADASTRE.BG • WWW.CADASTRE.BG
стр. 1 от 1

СЛУЖБА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР - гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

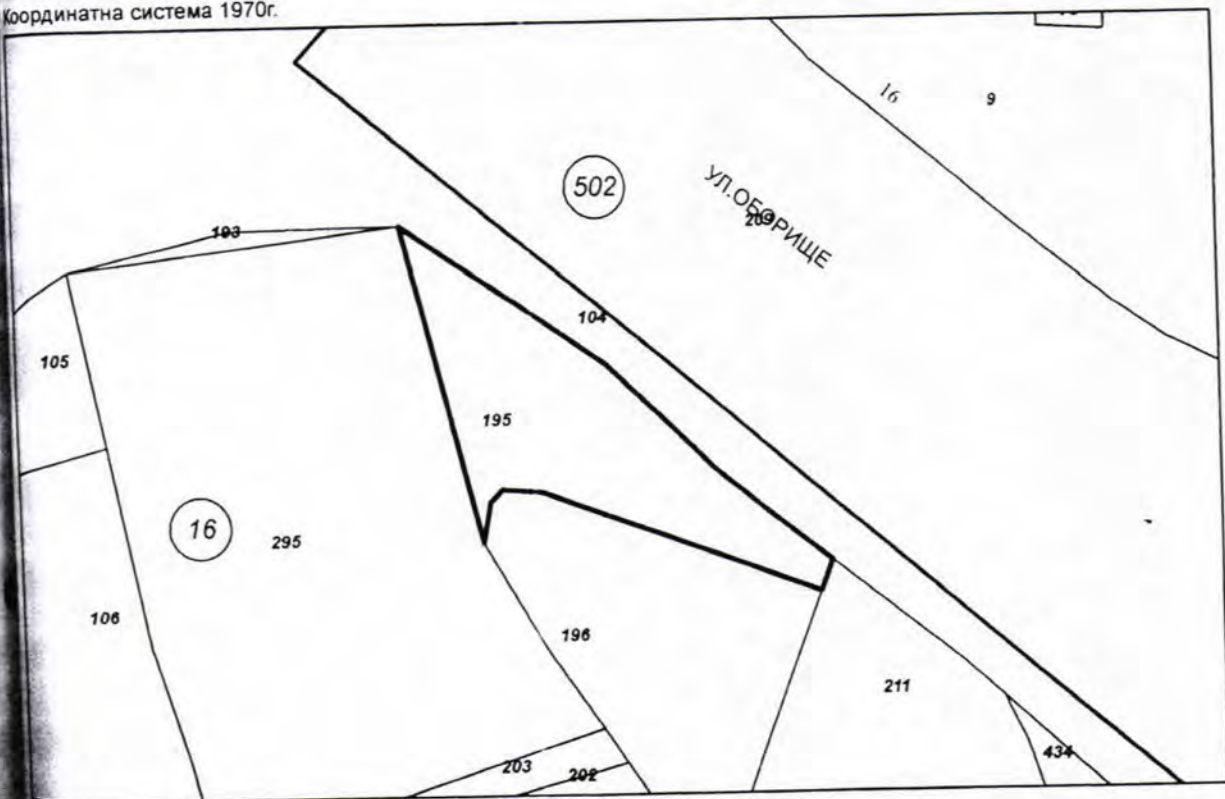
5000, ПОЩЕНСКА КУТИЯ – 331, Бул. "Цар Т.СВЕТОСЛАВ" №59, 062/622536; 623889,
veliko.tarnovo@cadastre.bg, acad_vtar@mail.bg, БУЛСТАТ:130362903

СКИЦА НА ПОЗЕМЛЕН ИМОТ
№ 8739 / 29.11.2011 г.

Поземлен имот с идентификатор 10447.16.195

Велико Търново, общ. Велико Търново, обл. Велико Търново
Кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-86 / 19.09.2008г.
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГКК
Предно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в КККР
Имущество на поземления имот: местност КАЧИЦА
Площ: 885 кв.м
Именно предназначение на територията: Земеделска
Имущество на трайно ползване: Нива
Категория: VI

Координатна система 1970г.

М 1:1000

Идентификатори: 10447.16.295, 10447.16.196, 10447.16.211, 10447.16.104, 10447.16.193

Собственици:

Имущество по чл.19 от ЗСПЗЗ

Площ 886 кв.м. от правото на собственост

Изменение на ПК по чл.14, ал.1, т.1 от ЗСПЗЗ (чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ) за възстановяване на право на собственост в стари реални граници издаден от Поземлена комисия Велико Търново

Карта да послужи за: ОС "Земеделие" В. Търново

№ 8739 / 29.11.2011 г. издадена въз основа на
Имущество с входящ № 94-8131 / 28.11.2011 г.

Изготвил:

инж. Иван Григоров

И-к на СГКК - гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО:

инж. Весела Тодорова

АГЕНЦИЯ ПО ГЕОДЕЗИЯ,
КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР

София 1618, кв. ПАВЛОВО, ул. МУСАЛА №1
ТЕЛ.: 02/818 83 83, ФАКС: 02/955 53 33
ACAD@CADASTRE.BG • WWW.CADASTRE.BG

стр. 1 от 1

СЛУЖБА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР - гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

5000, ПОЩЕНСКА КУТИЯ - 331, Бул. "Цар Т.СВЕТОСЛАВ" №59, 062/622536; 623889,
veliko.tarnovo@cadastre.bg, acad_vtar@mail.bg, БУЛСТАТ:130362903

СКИЦА НА ПОЗЕМЛЕН ИМОТ
№ 8733 / 29.11.2011 г.

Поземлен имот с идентификатор 10447.15.266

Велико Търново, общ. Велико Търново, обл. Велико Търново
кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-86 / 19.09.2008г.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГКК

следно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в КККР

лес на поземления имот: местност САЛАМАТЯ

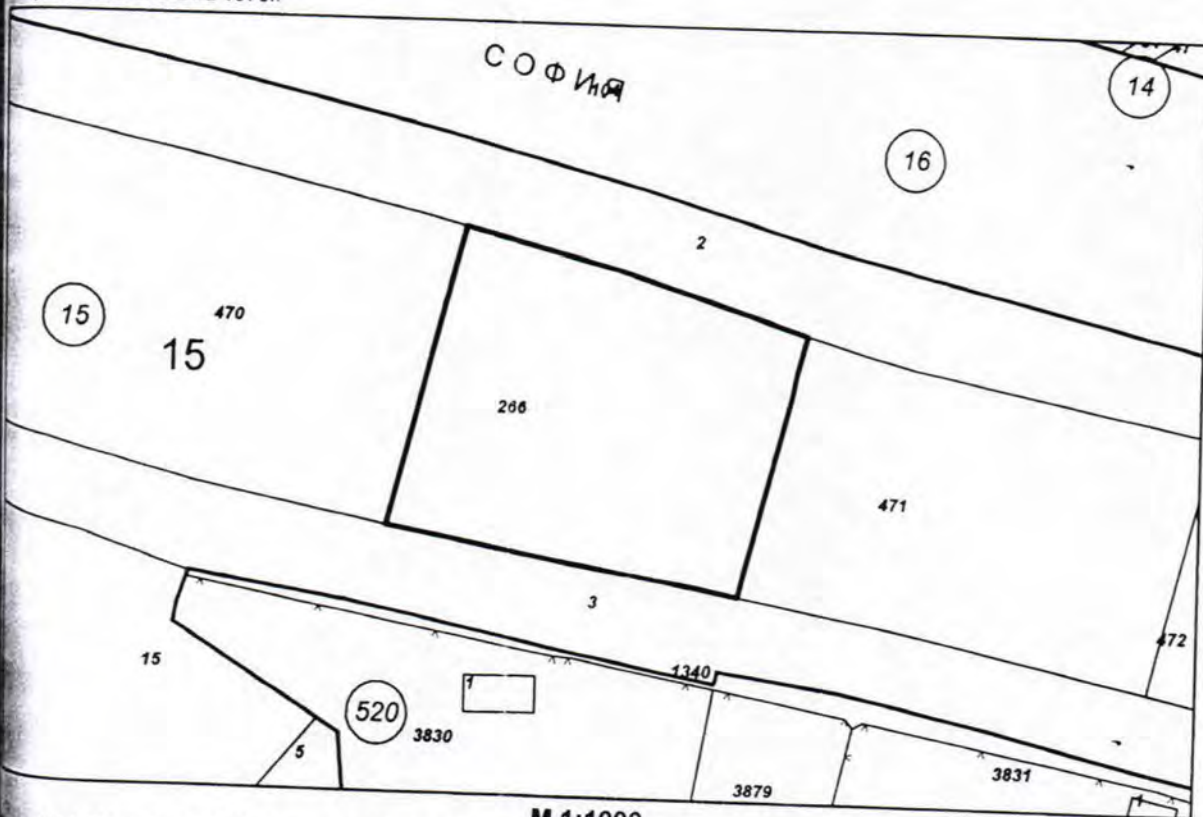
ощ: 1799 кв.м

и по предназначение на територията: Земеделска

им на трайно ползване: Изоставена орна земя

категория: VI

Координатна система 1970г.

М 1:1000

ИД: 10447.15.3, 10447.15.471, 10447.15.2, 10447.15.470

Собственици:

по чл.19 от ЗСПЗЗ

1800 кв.м. от правото на собственост

на ПК по чл.14, ал.1, т.1 от ЗСПЗЗ (чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ) за възстановяване на право на собственост в стари реални граници издаден от Поземлена комисия Велико Търново

да послужи за: ОС "Земеделие" В. Търново

№ 8733 / 29.11.2011 г. издадена въз основа на
с входящ № 94-8131 / 28.11.2011 г.

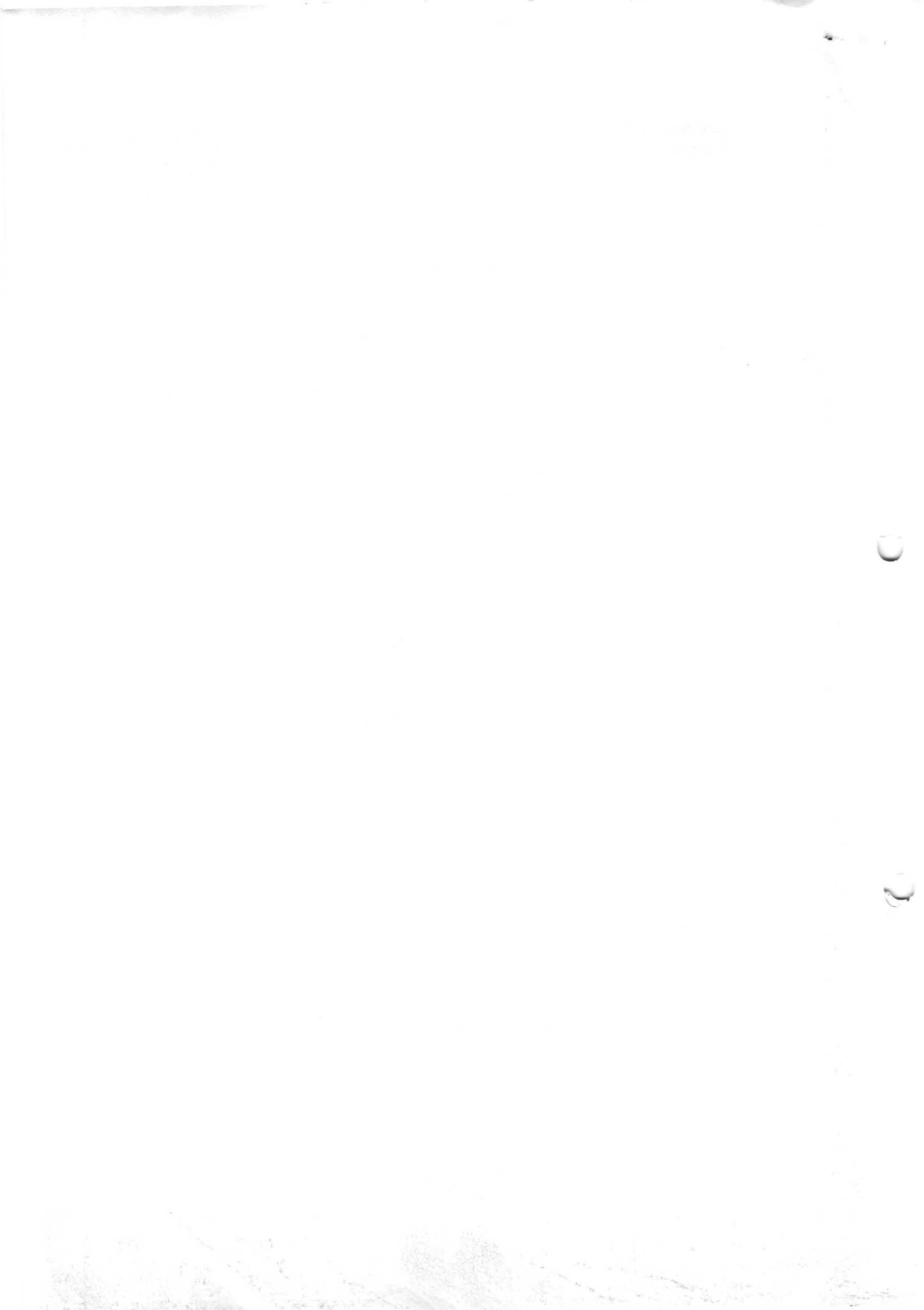
отил:

инж. Иван Григоров

Н.к на СГКК - гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО:

инж. Весела Годорова

АГЕНЦИЯ ПО ГЕОДЕЗИЯ,
КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР

София 1618, кв. Павлово, ул. Мусала №1
Тел.: 02/816 83 83, факс: 02/955 53 33
ACAD@CADASTRE.BG • WWW.CADASTRE.BG
стр. 1 от 1

СЛУЖБА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР - гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

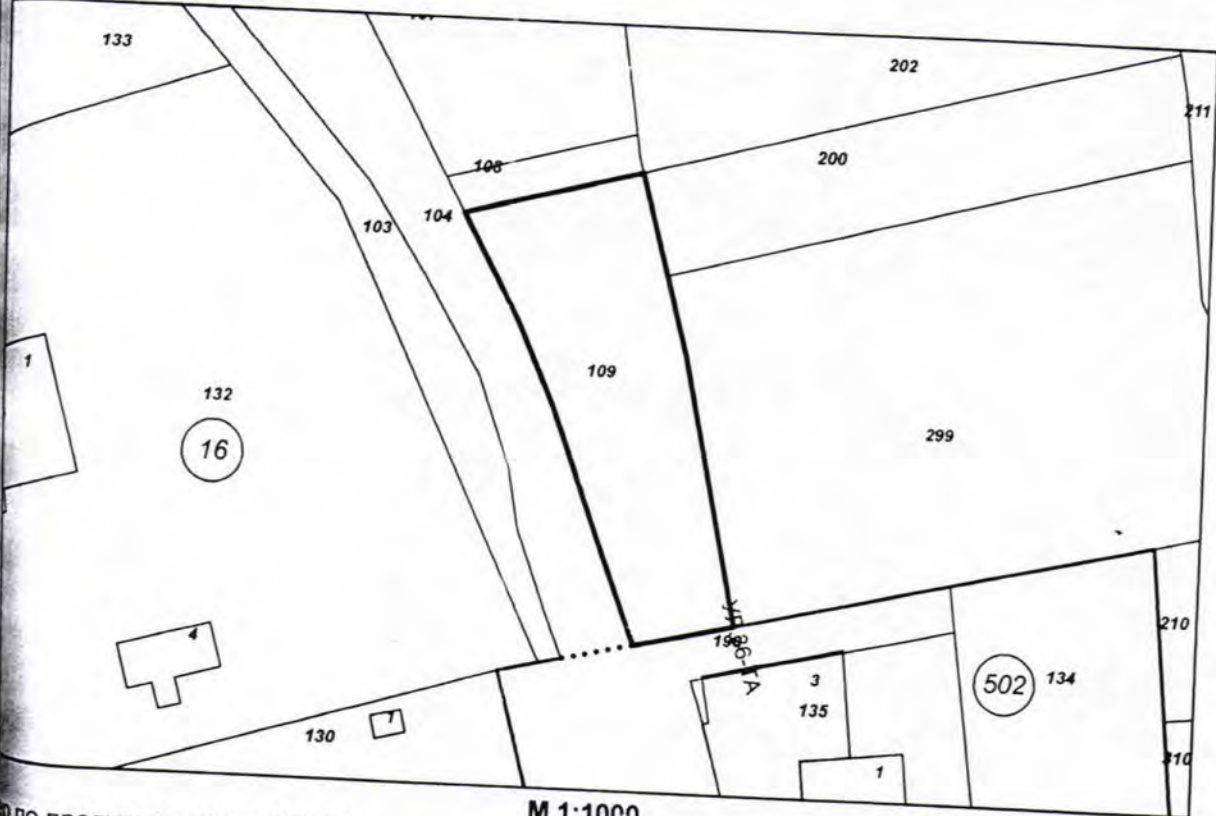
5000, ПОЩЕНСКА КУТИЯ – 331, Бул. "Цар Т.СВЕТОСЛАВ" №59, 062/622536; 623889,
veliko.tarnovo@cadastre.bg, acad_vtar@mail.bg, БУЛСТАТ:130362903

**СКИЦА НА ПОЗЕМЛЕН ИМОТ
№ 8738 / 29.11.2011 г.**

Поземлен имот с идентификатор 10447.16.109

Велико Търново, общ. Велико Търново, обл. Велико Търново
кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-86 / 19.09.2008г.
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГКК
следно изменение със заповед: няма издадена заповед за изменение в ККР
адрес на поземления имот: местност КАЧИЦА
площ: 1099 кв.м
първо предназначение на територията: Земеделска
землянин на трайно ползване: Изоставена орна земя
категория: VI

Координатна система 1970г.

М 1:1000

по предходен план: 000439
и: 10447.502.198, 10447.16.299, 10447.16.200, 10447.16.202, 10447.16.108, 10447.16.104

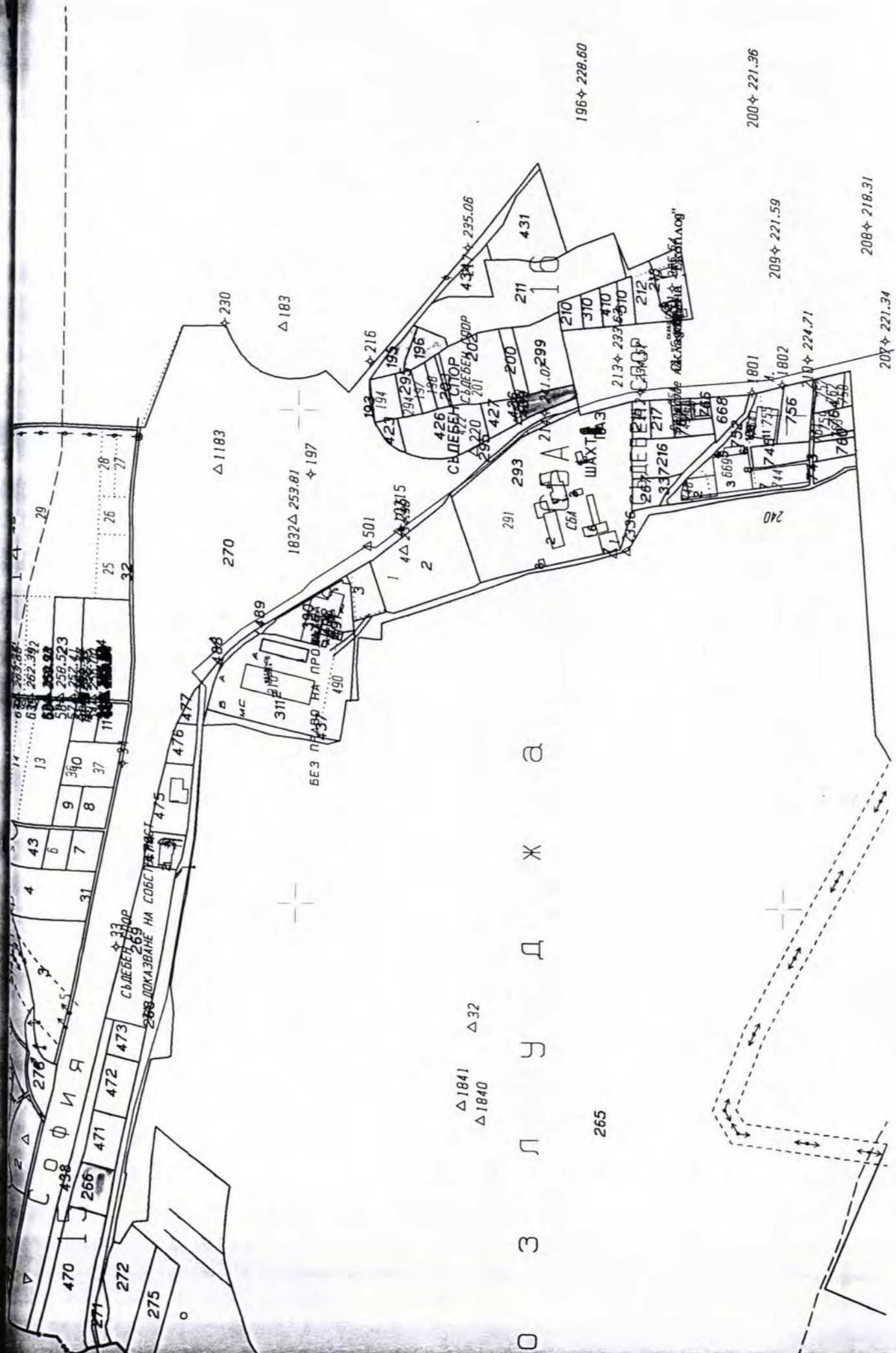
свидетелства:
по чл.19 от ЗСПЗЗ
данни за идеалните части
документ за собственост

да послужи за: ОС "Земеделие" В. Търново

№ 8738 / 29.11.2011 г. издадена въз основа на
с входящ № 94-8131 / 28.11.2011 г.

инж. Иван Григоров

О 3 Л У Д Ж а

265

РЕШЕНИЕ № 930

гр. Велико Търново, 07.11.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновски районен съд, пети състав, в публично заседание на четвърти ноември две хиляди и осмата година, състав:

Председател: *Петя Стоянова*

при участието на секретаря Ц. Зинева, като разгледа докладваното от съдията Гр. д. № 1350 по описа на съда за 2008 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 11 ал. 2 от ЗСПЗЗ.

Ищцата Христина Радкова ЕГН [] от гр. В. Търново, твърди в исковата си молба, че на основание Нотариален акт за продажба № 62, том 3, нот. дело № 658 от 07.08.1957 г. на Великотърновски народен съдия, е собственик по наследство на следния недвижим имот, представляващ земеделска земя, а именно: нива в местността "Катуните" с площ от 5 дка при граници: Денчо Паскалев, Цаню Недялков, Стефан Петров, Илия Димов и новооткриващ се път. Твърди, че в срока по чл. 11 от ЗСПЗЗ, наследодателя не е заявявал за възстановяване процесния имот и моли съда да постанови съдебно решение, с което да признае правото на възстановяване на земеделската земя. Не претендира разности.

Ответникът Общинска служба по земеделие и гори гр. В. Търново, редовно призован, не изпраща представител, не заема становище по предявения иск.

Ответникът Община В. Търново, оспорват предявения иск. Не сочат доказателства.

До образуване на делото, предвид обстоятелството че исковата молба е подадена по пощата, ищцата е починала. Надлежно уведомени са наследниците на същата, съгласно удостоверение за наследници № 2597/28.08.2008г. на община В. Търново. Същите са изявили желание да встъпят в процеса и конституирани като ищци. В това си качество. Същите поддържат исковата молба, представят доказателства и молят да бъде уважена, като им бъде възстановено правото да възстановят собствеността си върху земеделската земя.

параграф 30 от преходните и заключителни разпоредби висящите
производства, законодателят е предвидил да се приключат при
условията и по реда на този закон.

За да уважи искова претенция по чл. 11 ал. 2 от ЗСПЗЗ, съдът
следва да установи, че ищецът има качеството на лице по чл. 10 от
ЗСПЗЗ, правото на собственост върху процесният имот, както и че
същият не е заявяван за възстановяване пред ОСЗГ по
местонахождението му в законоустановения за това срок. Посочените
по-горе предпоставки следва да бъдат налице в условията на
кумулятивност.

Предявеният иск с правно основание чл. 11 ал. 2 от ЗСПЗЗ
досежно процесният имот, който не е бил заявен в срока по чл. 11 ал.1
от същия закон, е допустим. Станимир Радков и Ценка Новак като
наследници на починалата Христина Радкова депозирала исковата
молба по пощата и наследници респективно на Стефан
Стефанов имат правен интереси и са активно легитимирано лице по
предявения установителен иск.

Съобразно разпоредбата на чл. 11 ал. 2 от ЗСПЗЗ е представено
като доказателство Нотариален акт №62, том 3, нот. дело № 658/1957
г. на Великотърновски народен съдия, видно от което процесният
имот-нива, находящ се в гр. В. Търново, в местността "Катуните" с
площ от 5 дка, при граници: Денчо Паскалев, Цоню Недялков,
Стефан Петров, Илия Димов и новооткриващ се път, е придобит
чрез покупко - продажба от наследодателя Стефан Стефанов.
Налице е и отрицателната предпоставка по чл. 11 ал. 2 от закона,
установена от депозираното становище изх. № И-666/18.08.2008 и №
РД - 05- 4- 699/27.08.2008г. на Началника на ОСЗГ гр. В. Търново, че
имотът не е заявяван за възстановяване в законоустановения за това
срок. Неоснователна е становището на Община В. Търново, че
претендираният имот е отчужден и за него е проведено мероприятие
и е актуван с АДС № 3210/75година. Видно от този акт, той касае
имот № 3961, попадащ в обсега на южен пътен възел и е отчужден за
строителство на пътен възел. Този имот се намира в местността
"Пишмна" в землището на гр. В. Търново. За него ищеците са
представили НА № 44 т.3, нот. дело №671/56г. Според този НА
имотът е 2,5 дка и представлява овощна градина- трайни
насаждения. Същият не е идентичен с имота, за който се претендира
възстановяване на срока. Той е придобит от същия наследодател-
Стефан Радков Стефанов отново чрез покупко - продажба от други
праводатели и година по-рано- 1956г. Че двата имота не са

идентични се доказва и от представеният по делото кадастрален план на землището на гр. В. Търново, изготвен от министерство на земеделието през 1993г, касаещ категоризация на земеделските земи в землището на града, нотариално заверен. От този кадастрален план е видно, че местностите "Пишмана" и "Катуните" не са идентични, макар и разположени в близост една до друга. По делото са изискани и приложени всички преписки от ОСЗГ, по които са възстановявани земеделски земи на ищците и техните наследодатели. Не само от становището на ОСЗГ, че процесната земеделска земя, представляваща нива не е заявявана за възстановяване, но и от всички приложени преписки се доказва това обстоятелство. Съгласно чл. 10 ал.1 от ЗСПЗЗ се възстановяват правата на собствениците или техните наследници върху земеделски земи, които са притежавали преди образуването на ТКЗС, ДЗС или други селскостопански организации. Това обстоятелство бе доказано от ищеца именно с допустимите доказателствени средства- писмени доказателства- нотариален акт, а не с писмена декларация на претендиращия право на възстановяване на собствеността изготвена от него и с тази цел. Видно и от отговора на Община В. Търново, макар емлячен регистър да е воден само до 1949г., то всички имоти, придобити след тази година не са вписвани в емлячния регистър. Но за такива имоти също са били извършвани заменки, причисляване към ДПФ, отчуждавания или е било влизано с тях в ТКЗС. За заменките и причисляванията към ДПФ са изготвяни протоколи на ТПС комисии, а за влизанията в ТКЗС са съставяни опис-декларации, които са били съхранявани в архивите на съответното ТКЗС.

Предвид изложеното, съдът счита предявения иск с правно основание чл. 11 ал. 2 от ЗСПЗЗ за основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен, като се приеме за установено по отношение на ОСЗГ гр. В. Търново, че Ценка () Новак от гр. В. Търново, ул. "№ 1" и Станимир () Радков от гр. В. Търново, ул. "№ 1" имат право да възстанови собствеността си по реда на чл. 11 ал.2 ЗСПЗЗ върху следния имот: нива местността "Катуните" в землището на гр. В. Търново, с площ от дка. Общинска служба по земеделие и гори гр. В. Търново, с плановете, спазване изискванията на ЗСПЗЗ следва да определи терена, върху който се възстановява правото на собственост въз основа на постановеното съдебно решение.

Водим от изложените съображения, съдът

Решение
Върховен
РБ
Общинско Търново

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Общинска служба по земеделие и гори гр. В. Търново, че Ценка С. Новак от гр. В. Търново, ул. "№", ЕГН: и Станимир Радков от гр. В. Търново, ул. "№", като наследници на Христина Иванова Радкова ЕГН: бивш жител на гр. В. Търново, починала на 26.09.2007г. и на Стефан Стефанов бивш жител на гр. В. Търново, починал на 10.04.1994г. имат право да възстановят собствеността си по реда на ЗСПЗЗ върху следният имот, находящ се в землището на гр. В. Търново, а именно нива в местността "Катуните" с площ от 5/пет/дка.

Решението подлежи на обжалване пред ВТОС в 14 - дневен срок от получаване на съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Районен съдия

Решението свързано в замяна сгра на 12.08.2009г.

Седябон
судия

Районен
съдия

УС.
08.11.08г

РЕШЕНИЕ

№ 246

гр. Велико Търново, 05.06.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Велико Търново – пети състав, в съдебно заседание на двадесет и осми май две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария

Данаилова

при участието на секретаря В.Г. изслуша докладваното от съдия Данаилова **адм. д. № 110** по описа за **2015** година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на §27, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ във вр. с чл.45ж, ал.2 от ППЗСПЗЗ.

Образувано по жалба, подадена от С.С.Р. *** против Решение № 1409/29.01.2015г. на Общински съвет Велико Търново, с което не е предоставена собствеността върху недвижими имоти, частна общинска собственост по искане на Общинска служба по земеделие гр. Велико Търново по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗСПЗЗ, във вр. с чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ.

В жалбата се изтъква, че между същите страни на същото основание има влязло в сила решение по административно дело № 764/2013г. по описа на Административен съд Велико Търново, потвърдено с Решение № 14986/11.12.2014г. по адм. дело № 6496/2014г. по описа на Върховния административен съд. В мотивите на ВТАдмс подробно било обсъдено и дадени указания по прилагането на закона, както и определен срок за вземане на решението от Общинския съвет, действащ в условията на обвързана компетентност и съгласно предвиденото в текста на чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ задължително указание. Оспорваното решение било в противоречие именно с така описаните решения, с трайната съдебна практика и с предвиденото в чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ. При обсъждане на взетото решение бил залегнал факта, че предходното решение на Общинския съвет е отменено само на формално основание, поради липсата на мотиви, затова към настоящото са посочени такива, които са в противоречие с ППЗСПЗЗ. Оспорваното решение противоречи на предвиденото в чл. 177 от АПК, тъй като актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. В съдебно заседание и в подробна писмена защита вх. № 2862/02.06.2015г., чрез адв. Н. И., моли да се прогласи

нищожността или отмени обжалвания административен акт като неправилен и незаконосъобразен и да се реши делото по същество, като се задължи Общински съвет В. Търново да се произнесе с Решение по реда на чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Претендира направените по делото съдебни разноски.

Ответник жалба Общински съвет, чрез своя процесуален представител адв. В.К. заема становище, с което оспорва подадената жалба. Становището за нищожност на административния акт намира за неоснователно, тъй като не била налице хипотезата на чл. 177, ал. 2 от АПК, поради нерешаване на спора по същество със СПН, като само е отменен предходен отказ и преписката върната на административния орган за ново произнасяне. Констатациите на съда в мотивите на съдебното решение по същество на спора счита, че не са задължителни за административния орган при повторното разглеждане на делото, а дадените в диспозитива указания били неясни и противоречиви. Намира, решението на Общински съвет Велико Търново е постановено при спазване на материалния закон. Оспореният акт е законосъобразен и съдържа фактическите и правни основания на органа, послужили за издаването му и правилно е приложен материалния закон. В конкретния случай не било налице нито едно от условията по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ и чл. 45ж от ППЗСПЗЗ. Искането на ОСЗ В. Търново нямало характер на мотивирано искане по смисъла на чл. 45ж от ППЗСПЗЗ. Не била налице хипотезата на § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, тъй като решение №930/7.11.2008г. постановено по гр.д. 1350/2008г. на ВТРС на жалбоподателя е признато право на възстановяване на собственост върху земеделска земя, находяща се в землището на гр.В.Търново, местност „Катуните“, нива от пет дка не било от категорията решения, с които се признава право на собственост върху конкретни имоти. Не били налице и останалите хипотези на § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, които обсъжда в писмена защита вх. № 2902/04.06.2015г. По тези аргументи моли да се отхвърли подадената жалба. Претендира направените по делото разноски.

Съдът намира жалбата за допустима, поради следните аргументи: Подадена е от адресат на акта, до компетентния съд в законоустановения срок. По отношение на местната подсъдност в конкретния случай спорът е решен с Определение № 8/10.03.2014г. по дело № 5/2014г. на смесен състав на ВАС и ВКС. Местната подсъдност на Административен съд се обосновава и от следната практика на смесени състави на ВКС и ВАС: Определение № 72/27.10.2014г. по дело № 68/2014г.; Определение № 12/19.02.2014г. по дело № 10/2014г.; Определение № 82/12.12.2013г. по дело № 83/2013г.; Определение № 4/11.02.2015г. по дело № 64/2014г.; Определение № 64/07.10.2014г. по дело № 19/2014г.; Определение № 21/02.04.2014г. по дело № 1/2014г.; Определение № 48/19.07.2013г. по дело № 37/2013г.; Определение № 15/28.02.2014г. по дело № 17/2014г.;

Определение № 6/25.01.2013г. по дело № 4/2013г.

Предмет на оспорване е изричен отказ на Общински съвет - гр. Велико Търново да предостави на основание § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.) 4 броя земеделски имота, подробно индивидуализирани в предложение № 721/7.05.2012г. на Кмета на Община Велико Търново от общинския поземлен фонд за възстановяване от ОС "Земеделие" в собственост на наследниците на С. Р. С., б. ж. на гр. В.Търново. Обжалваният акт на ОбС – Велико Търново е решение, с което не се предоставят поисканите с писмо вх. № 60-564/16.12.2011г. на Общинска служба по земеделие четири имота на наследниците на С. Р.. Това решение по чл. 45ж, ал. 2 във вр. с ал. 3 от ППЗСПЗЗ, съгласно трайната практика на ВАС, съставлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК. Конкретната процедура по възстановяване на собствеността е регламентирана в Глава трета на ППЗСПЗЗ, в чл. 45ж, ал. 2 и 3 от която е предвидено, че издаденото от Общинския съвет решение се връчва на заявителя по реда на АПК, а след влизането му в сила общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване на собствеността. Логическото и систематическото тълкуване на тези правни норми налага извода, че решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт.

Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ, във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите ѝ административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ.

С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново за предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ.

Въз основа на така подаденото искане с вх. № 60-564/16.12.2011г. на ОСЗ В. Търново е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р. С..

Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г.

Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседания на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението заседание).

С молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново.

С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание.

От писмо изх. № 503/30.11.2012 г., приложено към жалбата, се установява, че със същото председателят на ОС - Велико Търново е уведомил жалбоподателя, че липсва положително становище и подкрепа на предложението от трите постоянни комисии на които е било разпределено, поради което същото не е внесено за разглеждане на заседание на ОС.

Жалбоподателят е оспорил незаконосъобразно фактическо бездействие на председателя на ОС да внесе за разглеждане от ОС на първото му заседание предложението на кмета с жалба от 11.04.2013 г., въз основа на която е образувано административно дело № 371/2013г. на АСВТ, който с решение № 347/1.7.2013г. е осъдил по реда на чл.256 и чл.257 от АПК Председателят на Общински съвет Велико Търново в

месечен срок от влизане в сила на решението да свика заседание на Общински съвет Велико Търново за обсъждане и гласуване на решение по предложение изх. № 09-350/7.5.2012г. на Кмета на Община В.Търново.

Решението на Административен съд Велико Търново е влязло в сила на 17.07.2013г., а предложението на Кмета на Община В.Търново е внесено за разглеждане от Общински съвет и включено в дневния ред на заседание от 25.7.2013г., за което е представен протокол № 50/25.7.2013г. На същото без да са проведени дебати е прието решение, без посочен номер в протокола, при което без направени изказвания е направено поименно гласуване на предложението и същото е отхвърлено с 1 глас „за“, 13 „против“ и 6 „въздържали се“.

С.С.Р. *** е оспорил пред съда отказа на Общински съвет Велико Търново да постанови решение по т.11 от дневен ред от проведено заседание на същия от 25.7.2013г., с който да одобри внесено предложение № 721/7.05.2013г. на Кмета на Община Велико Търново за предоставяне на собствеността върху недвижими имоти, частна общинска собственост, представляващи резултативен фонд, по искане на Общинска служба по земеделие във връзка с писмо вх. № 60-654/16.12.2011г. и образувано и приключило административно дело № 764 по описа на Административен съд Велико Търново за 2013г.

По същото се установява, че видно от протокол №50/25.7.2013г., внесеното предложение от Кмета на Общината е било отхвърлено, като поименно са гласували общинските съветници (т. 13 от протокола на проведеното заседание на 25.07.2013г.), с който е отказано предоставяне на земеделски земи, тъй като същата представлява частна общинска собственост, а не резултативен фонд.

С влязло в сила решение по АХД № 764/2013г. Административен съд Велико Търново е приел, че отказът на общинския съвет за изпълнение на задължението му да предостави заявените земи по чл. 19, ал.1 от ЗСПЗЗ е незаконосъобразен. При наличието на влязло в сила решение № 930/7.11.2008г. по гр. д. 1350/2008г. на ВТРС, Решение № 60/12.3.2009г. по гр.д.64/2009г. на ВТОС и определение №772/12.8.2009г. по гр.д.661/2009г. на ВКС, с което е признато за установено по отношение на ОСЗГ-Велико Търново, че наследниците на С. Р. С. имат право да възстановят собствеността си върху земеделски земи, находящи се в землището на гр. Велико Търново (описани в съдебното решение), в местността „Катуните“, с площ от пет дка, отменено решение №2156В/21.8.2009г. на Общинска служба Земеделие за признато право на собственост с план за земеразделяне, с решение №298/30.3.2010г. на ВТРС, като съдебното решение следва да се изпълни върху земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ, и предвид подаденото мотивирано искане от началника на ОСЗ-Велико Търново, с посочени земи от списъка на земите по чл. 19, ал.1 от ЗСПЗЗ, то налице са били всички изискуеми по закон предпоставки общинският съвет да уважи искането и да се произнесе с решение по чл. 45ж, ал.2 от ППЗСПЗЗ за предоставяне на имотите в

изпълнение на задължението си по § 27, ал.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. За ирелевантни за основателността на мотивираното искане са намерени изложените в докладната на Председателя на Общински съвет В. Търново съображения за постановяване на отказа – несъвпадането на предложените за обезщетение земи с тези, които са реално притежавани и възстановени по посочените граждански дела. Съдът е посочил, че такива изисквания, като предпоставка за постановяване на отказа, не са предвидени в закона. Освен това, статутът на имотите, след като те са включени в списъка на земите по чл. 19, ал.1 от ЗСПЗЗ, предадени на общината със съответни протоколно решения, са одобрени като такива със заповед на директора на ОДЗ-Велико Търново и така определени, предназначението им е да послужат именно за обезщетяване на правоимащите лица в конкретното производство. Именно качеството им на земи за обезщетяване на правоимащи с признати право, поради невъзможност за реална реституция, означава, че такава тъждественост в местоположението на имотите не може да бъде изследвана.

Административен съд Велико Търново с влязлото в сила Решение № 169 от 09.04.2013г. по АХД № 764/2013г. не е констатирал да има различие относно размера и качеството на обезщетяваната земя. С крайният си акт съдът е отменил отказа на Общински съвет Велико Търново да постанови решение по т.11 от дневен ред от проведено заседание на същия от 25.7.2013г., с който да одобри внесено предложение № 721/7.05.2012г. на Кмета на Община Велико Търново за предоставяне на собствеността върху недвижими имоти, частна общинска собственост, представляващи резултативен фонд, по искане на Общинска служба по земеделие във връзка с писмо вх. № 60-654/16.12.2011г. на жалбоподателя, върнал е преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно изложените в съдебния акт мотиви и е определил е 30-дневен срок за произнасяне по предложение № 721/7.05.2012г. на Кмета на Община Велико Търново.

Това решение е било предмет на касационен контрол по КАХД № 6496/14г. на ВАС, който го е оставил в сила. При постановяване на Решението си № 14986/11.12.2014г. Върховният административен съд е приел, че с решение № 930/07.11.2008 г по гр. д. № 1350/2008 г. на ВТРС е признато за установено, че наследниците на С. Р. С. имат право да възстановят собствеността си върху земеделски земи, находящи се в землището на гр. В. Търново, м. "Катуните" с площ от 5 дка. Възстановяването на собствеността е постановено при условията на чл. 18ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ - в нови реални граници с план за земеразделяне. Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗСПЗЗ земеделската земя, останала след възстановяването на правата на собствениците, става общинска собственост. Съгласно чл. 45д, ал. 1 от ППЗСПЗЗ след постановяване на съдебното решение, се подава искане до общинската служба по земеделие по местонахождението на имота в два екземпляра, за издаване на решение за възстановяване на правото на собственост. ВАС е приел, че всички тези изисквания С.Р. е спазил, като е представил изискуемите

документи пред ОбСЗ - В. Търново. В първоинстанционното съдебно решение е уточнено местонахождението на имотите, подлежащи на възстановяване, с посочването на местността им. Поради това към искането си Общинска служба „Земеделие“ е приложила четири скици относно имоти по чл. 19 от ЗСПЗЗ, които представляват скица-проект по смисъла на чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ. Прието е, че правилно административният съд е приел, че с това са били изпълнени предпоставките на закона, за да бъде постановено решението по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД ЗСПЗЗ /ДВ, бр. 62/2010 г./. За неоснователно е счетено възражението на касационния жалбоподател, че към изпратеното до него искане от общинската служба не е имало представени скици. Изрично е посочено, че Общинският съвет следва да прецени дали са налице предпоставките на закона, но в случая поради липсата на мотиви в решението му не е ясно липсата на кои предпоставки са обосנוвали приетия отказ, но подробният анализ на съда на представените по делото доказателства установява наличието на тези предпоставки и правото на С.Р. да бъде уважена молбата му.

С оспорваното по настоящото дело Решение № 1409/29.01.2015г. на Общински съвет Велико Търново, отново не е предоставена собствеността върху недвижими имоти, частна общинска собственост по искане на Общинска служба по земеделие гр. Велико на наследниците на С. Р. С.. От разискванията на проведеното заседание на 29.01.2015г. по Протокол № 77 от заседанието на Великотърновския общински съвет се установява, че като е отправила искането за обезщетение със земи по чл. 10 от ЗСПЗЗ, Общинска служба по земеделие – В. Търново не го е мотивирала по никакъв начин, а просто е препратила до Общински съвет В. Търново молбата на С.Р., с която последния е поискал настаняване в четири имота, за които лицето е предоставило скици от СГКК – Велико Търново. Решението на Общински съвет Велико Търново следвало да бъде съобразено с посочения от органа по поземлена собственост начин на възстановяване, а не с избория от лицето. Видно от изказването на Й. С. на заседанието тези имоти трябвало да бъдат обезщетени в нови реални граници, а не в старите, тъй като те са идентифицирани. Това било становището на комисията. Трябвало да се мотивират и намерили тази форма, за да могат да излязат със становище защо не изпълняват влязлото в сила решение на съда.

Решение № 1409 по протокол № 77/29.01.2015г. от заседание на Великотърновски общински съвет да не се предоставят описаните в него четири поземлени имота с конкретно посочени идентификатори е прието с 25 гласа „за“, без гласове „против“ и с 2 „въздържали се“. Същото е оспорено с жалба до Административния съд Велико Търново вх. № 904/17.02.2015г., съдържаща се в плик с пощенско клеймо от 10.02.2015г., по която е образувано настоящото дело.

Като доказателства по делото са приети административната преписка и предходните адм. дела от същото лице срещу неизпълнението

на кмета на задължението да внесе предложение пред ОС. В преписката се съдържат съдебни решения, постановени както следва №930/7.11.2008г. по гр.д. 1350/2008г. на ВТРС, с което се признава за установено по отношение на Общинска служба „Земеделие и гори“, че Ц. Н. и С.Р. като наследници на Х. Р. и на С. Р. има право на възстановяване право на възстановяване върху следния недвижим имот, находящ се в местността катуните, нива от 5 дка., както и съответни скици на исканите за възстановяване имоти.

По искане на ответник жалбата е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, по която вещото лице дава заключение, че в ограничителната строителна линия и обслужващите зони, измерени спрямо имотната граници на съответната част от пътя по кадастралната карта на гр. Велико Търново попадат конкретно посочени части от поземлени имоти с идентификатор № 10447.16.109, № 10447.16.195, № 10447.16.196, № 10447.15.266, които са предмет на Решение № 1409/29.01.2015г. на Общински съвет Велико Търново. По същия начин поземлен имот с идентификатор № 10447.16.341 спрямо републиканския път част от имота попада в ограничителната линия с ширина 25 метра и целият имот с площ 3420 кв.м. попада в обслужващата зона с ширина 50 метра.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващите, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно нормите на Конституцията, определящи общинския съвет като суверенен орган на местно самоуправление, на нормите на ЗОБС, предоставящи единствено на общинските съвети правото да се разпореждат с общинската движима и недвижима собственост и на специалната законова норма на § 27 от ПЗР ЗСПЗЗ, очертаваща възможността на общинските съвети да се разпореждат със земя от общинския поземлен фонд в полза на лицата при земеделската реституция, при условия, посочени в този закон. В качеството си на такъв същият действа в условията на обвързана компетентност, а не оперативна самостоятелност. Както се посочи по-горе след приемане на такова положително решение за предоставяне на земеделска земя определена по реда на чл.19, ал.1 от ЗСПЗЗ, след което общинската служба "Земеделие" следва да издаде решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ.

Съгласно § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ общинските съвети предоставят земи от общинския поземлен фонд при наличие на една от следните предпоставки: 1. установяване на границите на земеделските

имоти, за които е издадено решение на общинската служба земеделие за признаване на правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници; 2 изпълнение на съдебни решения за признато право на собственост и 3 обезщетение на собственици, чиято собственост не може да бъде възстановена.

Така очертана от законовата норма, компетентността на общинския съвет представлява компетентност за издаване на индивидуален административен акт за разпореждане със земи от общинския поземлен фонд за целите на ЗСПЗЗ. По отношение на общата компетентност за разпореждане с общинско имущество, това е специална компетентност, приложима само за целите на земеделската реституция. По силата на § 27, ал. 2 от ПЗР ЗИДЗСПЗЗ, на общинските съвети е предоставено правомощието, ако бъдат сезирани от общинските служби земеделие с искане за предоставяне на земи от общинския поземлен фонд, да се запознаят с искането и приложените към него доказателства, да преценят дали се намират в хипотезата на § 27, ал. 2 от ПЗР ЗИД ЗСПЗЗ и да решат дали могат да уважат това искане. Конкретната процедура по възстановяването на собствеността е регламентирана в Глава трета на ППЗСПЗЗ.

Съгласно чл. 45ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ (ДВ, бр.39/2011 г.), общинската служба по земеделие представя мотивирано искане до кмета на общината в случаите по § 27, ал.2, т.1, 2 и 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Към искането за имот с признато право на възстановяване в стари реални съществуващи или възстановими граници с решение по чл. 18ж, ал.1 на общинската служба по земеделие или със съдебно решение се прилага скица-проект на имота, издадена от общинската служба по земеделие или от службата по геодезия, картография и кадастър. Съгласно чл. 45ж, ал.2 от ППЗСПЗЗ, общинският съвет се произнася на първото си заседание след постъпване на искането по ал.1 с решение за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по § 27, ал.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Решението се връчва по реда на АПК на лицето по чл. 45д, ал.2 и служебно - на общинската служба по земеделие. От което отново следва да се направи извода, че в рамките на производството по земеделска реституция компетентността на общинския съвет е регламентирана в разпоредбите на § 27, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ и чл. 45ж, ал.2 от ППЗСПЗЗ, и постановеното на тези основания решение представлява индивидуален административен акт, при издаването на който административният орган действа при условията на обвързана компетентност, при кумулативното наличие на визираните в тези норми предпоставки, а именно - мотивирано искане от ОСЗ с необходимите приложения, наличие на едно от условията по § 27, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ и заявените имоти да са земи от общински поземлен фонд (земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ).

Съдът намира, че съдържащите се при вземането на решението на Общинския съвет В. Търново мотиви, за да не се предоставят описаните четири имота на жалбоподателят са несъстоятелни. Правото на

възстановяване на бившия земеделски имот в местността „Катуните“, землището на гр. В. Търново е установено с приложените по делото съдебни решения. ОСЗ – гр. В. Търново признава и определя за възстановяване правото на собственост на наследниците на С. Р. С. върху земеделски зами, с план за земеразделяне в землището на гр. В. Търново. Видно от писмото на кмета на Община В. Търново до ОСЗ изх. № 60-251/16.10.2009г., точно защото приложената скица проект, изготвена от СГКК засяга имот, попадащ в територия със съществуваща стара картна основа – земеустройствен план от 1961г. и съответните списъка на собствениците на имоти към него и в картата на чл. 18г от ППЗСПЗЗ тази територия е определена за възстановяване на имоти с признато право за възстановяване във възстановими граници по реда на чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗ, което води до несъответствие между съдебните решения и решението на ОСЗ – В. Търново, по искане до Община Велико Търново относно предоставяне на земеделски земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ в землището на гр. В. Търново, комисията е предложила искането на ОСЗ – В. Търново да се допълни със нова скица-проект за имот, попадащ на територията, призната за възстановяване на имоти по чл. 18ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ (с план за земеразделяне).

С обжалваното решение за втори път се отказва да се обезщети С.С.Р. по реда на чл. 45ж от ППЗСПЗЗ. При това повторно решение Общинският съвет не се е съобразил с постановените, влезли в сила решения на Административен съд В. Търново и Върховния административен съд, постановени при обжалване на първия отказ на Общинския съвет. Съгласно чл. 177, ал. 2 от АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни и всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. Акт с различен от указания от съда предмет би могъл да бъде правомерно издаден единствено при настъпване на нов, правопроменящ юридически факт, който да преодолее установения от съда материално-правен порок на волеизявлението на органа. В случая не е осъществен факт от посоченото естество. Нито административният орган, нито настоящият състав могат да коментират правилността на влязлото в сила решение, каквото всъщност е направил Общинския съвет В. Търново, постановявайки отново решение, с което не е предоставил недвижимите имоти.

Всичко изложено по-горе е обсъдено, съответно извлечено именно от мотивите на влязлото в сила съдебно решение по адм. дело 764/ 2013 г., Административен съд – Велико Търново и КАХД № 6496/2014г. на Върховния административен съд, като въз основа на него са достигнали до извода, че Общинският съвет следва да прецени дали са налице предпоставките на закона, поради липсата на мотиви в решението му на кои предпоставки са обосновали приетия отказ, но изрично се сочи, че **„подробният анализ на съда на представените по делото доказателства установява наличието на тези предпоставки и правото на С.Р. да бъде уважена молбата му“.**

Указанията на съда, дадени в мотивите на влязлото в сила решение, доколкото към тях препраща самият диспозитив, са били задължителни за административния орган и произнасянето му, без те да са изпълнени, опорочава волеизявлението. Само на това основание оспореният акт следва да бъде обявен за нищожен. Съдът намира, че в случая неприложимо е позоваването на ответникът, че актът би бил нищожен, ако въпросът, с оглед на който се издава, е бил решен от съда в обратния смисъл, със сила на присъдено нещо. В случаите на чл.173, ал.2 АПК, когато съдът изпраща преписката на съответния административен орган за ново разглеждане, не се предписва крайния резултат, а органът е длъжен да се съобрази с указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, но сам избира какво решение да вземе. Принципно това е така, но в случая не може да намери приложение, тъй като на първо място по в решението на ВТАдМС и ВАС има произнасяне по същество на спора. Така например в Решението на ВТАдМС се чете: *„налице са били всички изискуеми по закон предпоставки общинският съвет да уважи искането и да се произнесе с решение по чл. 45ж, ал.2 от ППЗСПЗЗ за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по § 27, ал.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ“*. В решението на ВАС пък се сочи: *„подробният анализ на съда на представените по делото доказателства установява наличието на тези предпоставки и правото на С.Р. да бъде уважена молбата му“*. Цитираните части от решенията опровергават извода на ответника, че не е налице произнасяне по същество на спора. На следващо място, налице е връщане на преписката, а не произнасяне от страна на съда с формиране на СПН, тъй като съгласно нормата на чл. 173, ал. 2, когато естеството на спора не позволява решаването на въпроса по същество от съда, преписката следва да се изпрати преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания. В този смисъл, съдът не се е произнесъл по същество само защото такова произнасяне не позволява естеството на спора, а не защото не е формирал мотиви и дал указания в този смисъл. Възприемането на тезата на ответника, в случаи като настоящия, би довела до краен резултат да не може никога да се обяви нищожност на акт, макар и в грубо нарушение на указанията на съда, когато разрешаването на въпроса е в дискрецията на органа (съдът не може да реши делото по същество поради естеството на въпроса), в който случай по АПК преписката винаги се връща на органа. В този смисъл настоящата инстанция намира, че не са налице пречки за обявяване на нищожност на оспорения акт, в който смисъл е налице и практика на ВАС (Решение № 14574 от 4.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 3518/2014 г., IV о.; Решение № 13628 от 13.11.2014 г. на ВАС по адм. д. № 7741/2014 г., IV о.; Решение № 15388 от 17.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 5235/2014 г., III о.; Решение № 1884 от 19.02.2015 г. на ВАС по адм. д. № 15622/2014 г., II о).

Противоречието на обжалваното решение със задължителните указания на съда е основание за обявяване на неговата нищожност - чл. 177, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, и връщане на преписката на

административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени във влязлото в сила решение по адм. дело 764/ 2013 г. по описа на Административен съд – Велико Търново, потвърдено с КАХД № 6496/2014г. на Върховния административен съд.

Неоснователни съдът намира останалите възражения на ответника за законосъобразност на постановения акт на основания, които не се сочат и съдържат, нито като фактически, нито като правни в самия него и мотивите за издаването му. На първо място тези съображения не държат сметка за извършеното разпореждане на Община Велико Търново чрез публичен търг с тайно наддаване на имот частна общинска собственост с идентификатор № 10447.16.431 по ККР на гр. Велико Търново от 01.08.2011г. Въпреки идентичността на положението и статута на този имот с процесните е било взето Решение № 1343 по протокол № 89 от 26.05.2011г. на Общински съвет Велико Търново за продажба на същия. Същият е бил актуван с Акт № 4845 от 07.03.2011г. за частна общинска собственост с вид и описание на имота нива (земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ). Още при отправяне да Кмета на Общината на първоначалното искане от С.С.Р. по тогава действащия текст на чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ и в отговора изпратен до ОСЗГ е записано, че имот № 10447.16.431 е предвиден за възстановяване на признато право на възстановяване във възстановими граници по реда на чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, като не е съобразено, че изискването на чл. 19, ал. 4 от ЗСПЗЗ е променено и този текст не съществува. Приемайки хипотезата на Общината, две години по-късно Общински съвет Велико Търново взема решение за продажба на същия този имот, без да вземе предвид становището на ОСЗГ, че за този имот има реституционни претенции. Към този момент на продажбата реституционните производства не се приключили, за да може Община Велико Търново да се разпорежда с имотите по чл. 19 от ЗСПЗЗ.

Видно от събраните в хода на производството писмени доказателства, всички имоти, които са поискани за обезщетяване на наследниците на С. Р. С. са имоти – частна общинска собственост, с които Община В. Търново може да обезщетява по реда, поискан и признат на С.С.Р.. Общинският съвет е сторил това, като се е разпоредил с Решение № 1343 по протокол № 89 от 26.05.2011г. на Общински съвет Велико Търново за продажба на поземлен имот с идентификатор 10447.16.431 по КК на гр. Велико Търново. Видно от материалите по делото и заключението на СТЕ имотите, с които е поискано да бъде обезщетен Р. са съседни на посочения.

В този смисъл неотнормимо към спора е становището на вещото лице по изслушаната съдебно-техническа експертиза. Вещото лице дава заключение, че в ограничителната строителна линия и обслужващите зони, измерени спрямо имотната граници на съответната част от пътя по кадастралната карта на гр. Велико Търново попадат конкретно посочени части от процесните поземлени имоти с идентификатор № 10447.16.109, № 10447.16.195, № 10447.16.196, № 10447.15.266, които са предмет на

Решение № 1409/29.01.2015г. на Общински съвет Велико Търново. По същия начин поземлен имот с идентификатор № 10447.16.341 спрямо републиканския път част от имота попада в ограничителната линия с ширина 25 метра и целият имот с площ 3420 кв.м. попада в обслужващата зона с ширина 50 метра, което не е попречило общината да се разпорежи със същия, за което са представени по делото документи. На следващо място заключението касае ограничения при евентуално заявено искане за строителство, но не и за обезщетяване с въпросните имоти по вече влязло в сила съдебно решение. Още повече, че вещото лице разпитано в съдебно заседание потвърди, че при липса на проекти за изграждане на републикански пътища не може категорично да се отговори дали част от тези имоти попадат или не в обхвата на републикански път, който съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 е изключителна държавна собственост. Следва да се има предвид и че мотиви за неприемане на исканото решение на Общинския съвет В. Търново в този смисъл изобщо не са били предмет на преценка и обсъждане.

В тази връзка формалният отказ на Общинския съвет В. Търново да предостави имоти като обезщетение, е незаконосъобразен по посочените в самото решение мотиви и наведените такива от процесуалния представител в настоящото производство.

На основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се следват направените от него разноски в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение и 50 лв. депозит за вещо лице. Съгласно § 16 от ЗСПЗЗ производствата по този закон пред съда са безплатни с изключение на тези по чл. 14, ал. 4, поради което жалбоподателят не е внасял държавна такса по сметка на съда за образуване на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173 ал. 2 от АПК, Административният съд – Велико Търново, V-ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА по жалба на С.С.Р. *** **НИЩОЖНОСТТА** на Решение № 1409/29.01.2015г. на Общински съвет Велико Търново.

ВРЪЩА административната преписка на ответника за ново произнасяне при съобразяване с дадените указания по тълкуване и прилагане на закона със съдебно решение № 169 от 09.04.2013 г., постановено по адм. дело 764/2013 г., Административен съд Велико Търново, потвърдено с Решение № 14986/11.12.2014г. по адм. дело № 6496/2014г. на Върховния административен съд.

ОСЪЖДА Общински съвет Велико Търново да заплати на С.С.Р. *** 0 лв. (триста и петдесет лева) разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

№ 3179

София, 21.03.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в съдебно заседание на петнадесети март две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИНА ДОКТОРОВА
ЧЛЕНОВЕ: ТАТЯНА ХИНОВА
КРАСИМИР КЪНЧЕВ

при секретар Татяна Щерева
на прокурора Цветко Главеев
от председателя НИНА ДОКТОРОВА
по адм. дело № 8251/2015. ☑

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208-228 във връзка с чл. 132, ал. 2, т. 5 АПК.

Образувано е по касационна жалба на адвокатите Йордан Йорданов и Веселка Коева – процесуални представители на Общинския съвет-Велико Търново срещу решение № 246 от 5.06.2015 г. на Административния съд-Велико Търново, постановено по адм. д. № 110/2015 г. С него съдът е обявил нищожността на решението на общинския съвет № 1409 от 29.01.2015 г. Върнал му е административната преписка за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени със съдебно решение № 169 от 9.04.2013 г., по адм. д. № 764/2013 г. на Административния съд-Велико Търново, потвърдено с решение № 14986 от 11.12.2014 г. по адм. д. № 6496/2014 г. на Върховния административен съд. Със същото решение Общинският съвет-Велико Търново е осъден да заплати на Станимир Радков направените от него разноски в размер на 350 лв.

В касационната жалба се съдържа оплакване за неправилност на решението като се релевират и трите касационни основания за отмяна по чл. 209, т. 3 АПК. Те са обосновани с твърдения, изложени в две групи съображения. Първата група е свързана с конкретни оплаквания срещу решение № 169 от 9.04.2013 г. по адм. д. № 764/2013 г. на Административния съд-Велико Търново, като се твърди, че с това решение спорът не бил решен по същество, решението било

постановено при противоречие между мотивите и диспозитива му, което не давало основание на административния орган да го тълкува, а и не можело да се изпълни. Освен това се твърди, че с това решение на административния съд е отменено решението на общинския съвет само на формално основание, защото решението на общинския съвет нямало мотиви за постановения отказ.

Втората група твърдения са относно съдържанието на § 27 ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, както и липсата на която и да е от предпоставките визирани в него. Твърди се, че решението на Общинския съвет-В.Търново № 1409 от 29.01.2015 г. било законосъобразно. Според касатора правилно е отказано предоставянето на земи от общинския поземлен фонд, защото на наследниците на Стефан Стефанов правото на собственост върху земеделска земя било възстановено с план за земеразделяне, а предложените от него земи били в земите, които служат за обезщетяване на собствениците с възстановено право на собственост в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници. По изложените съображения и в откритото съдебно заседание адвокат Веселка Коева моли, решението на първоинстанционния съд да се отмени, като вместо него се постанови друго, с което се отхвърли жалбата на Станимир Стефанов Радков или алтернативно-делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Претендира присъждането на разноски в размер на 2000 лв., за които представя списък и договор за правна защита и съдействие.

От ответната страна по касация Станимир Радков е постъпила писмена защита, подадена от адвокат-пълномощника му Нина Илиева, в която се съдържа становище за неоснователност на касационната жалба. В нея адвокат Илиева е изложила твърдения опровергаващи тези, съдържащи се в касационната жалба. По изложените съображения моли, решението на съда да се остави в сила и претендира присъждане на направените разноски от доверителя ѝ в размер на 600 лв. по представения договор.

Участвалият по делото прокурор от Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Прокурорът счита, че възраженията, наведени в касационната жалба са били наведени и при разглеждането на спора пред първоинстанционния съд, на които той е дал отговор. На следващо място прокурорът счита, че правилно съдът е установил, че решение на Общинския съвет № 1409 от 29.01.2015 г. е нищожно, защото е постановено в противоречие с указанията, дадени в решение № 169 от 9.04.2013 г. на Административния съд-Велико Търново, което е оставено в сила с решение № 14986 от 11.12.2014 г. по адм. д. № 6496/2014 г. на Върховния административен съд. Като не е изпълнил указанията на съдебното решение общинският съвет е постановил нищожно решение според чл. 177, ал. 2 АПК. На последно място прокурорът сочи, че административният съд не е допуснал нарушения, даващи основания за касационна отмяна на решението му.

Настоящият състав на Върховния административен съд, четвърто отделение намира касационната жалба за процесуално допустима. Тя е подадена от надлежна страна, за която съдебния акт е неблагоприятен и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

От данните по делото се установява, че Станимир Радков е обжалвал пред Административния съд-Велико Търново решение № 1409 от 29.01.2015 г. на Общинския съвет-Велико Търново, с което му е отказано предоставянето на земи от общинския поземлен фонд, за обезщетяване на правото на собственост на наследниците на Стефан I Стефанов, един от които е и той. Посочил е освен това, че предходното решение на общинския съвет, с което изрично му е отказано обезщетяване, е отменено с решение № 169 от 9.04.2013 г. по адм. д. № 764/2013 г. на Административния съд-Велико Търново, което е оставено в сила с решение № 14986 от 11.12.2014 г. по адм. д. № 6496/2014 г. на Върховния административен съд. Поискал е от съда да отмени решението на общинския съвет и реши спора по същество.

Административният съд-Велико Търново е приел за предмет на жалбата решение № 1409 от 29.01.2015 г. на Общинския съвет –Велико Търново и е упражнил контрол за законосъобразност върху него. На първо място съдът е обсъдил фактите, възприети от състава, постановил решение № 169 от 9.04.2013 г. на същия съд, включително и направените правни изводи от съда. Изложил е и своите съображения относно съдържанието на § 27, ал. 2, т. 2 ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, обн. в ДВ, бр. 62/2010 г., както и развитието на процедурата по възстановяване на собствеността върху земеделските земи съдържаща се в чл. 45д - 45ж ПЗСПЗЗ. Обсъдил е и правните изводи, направени в решението относно незаконосъобразността на постановения отказ от страна на общинския съвет, включително и правените изводи в решението на касационната инстанция.

На следващо място съдът е обсъдил събраните писмени доказателства и заключението на вещото лице, което е изготвено въз основа на кадастралната карта и кадастралните регистри на града, в т. ч. и въз основа на справки по СГКК-гр. В. Търново и ИАП на същия град. При направената справка в последната, вещото лице е установило, че там не се съхраняват чертежи, от които да се видят основните елементи на пътя, както и ограничителната строителна линия, обслужваща пътя. Относно поставената задача от страна на общинския съвет вещото лице е посочило частите от петте имота, които биха се засегнали от строителството на пътя. Посочило е размерите на площите от тях, които биха попаднали в ограничителната зона, онагледено с приложените скици. Заключението е изготвено въз основа на цитираните норми от Закона за пътищата, но от устните обяснения, дадени от вещото лице в съдебно заседание отново е установено, че заключението е хипотетично, защото в АПИ в града не са му предоставени никакви чертежи, от които да направи извод за обхвата на пътя, а измерванията са направени

единствено въз основа на кадастралната карта.

По делото е било безспорно установено, че с писмо с вх. № 60-564 от 16.11.2011 г. – лист 33 от делото, Общинска служба по „Земеделие“ (ОСЗ)-В. Търново е поискала от кмета на общината, да внесе предложение до общинския съвет за предоставянето за обезщетяване на наследниците на Стефан Стефанов следните имоти с идентификатори: № 10447.16.109 с площ от 1099 кв. м; № 10447.15.266 с площ 1799 кв. м; № 10447.16.195 с площ 885 кв.м и № 10447.16.196 с площ 1082 кв. м. За тези имоти Станимир Радков е подал молба с вх. № НС-01-В 1115 от 2.12.2011, с придружените проекто-скици на имотите. Между страните е било безспорно обстоятелството, че имот с идентификатор № 10447.16.431 с площ от 4 312 кв. м, попадащ в същата местност „Качица“ (между страните не е имало спор относно това, че местността „Качица“ е идентична с местността „Катуните“), чрез публичен търг с тайно наддаване, е бил продаден на „Мили“ ЕООД, за която покупко-продажба по делото е приложен сключения договор, включително и становището на отдел „ПНО“ и доклад на началника на отдел „Общинска собственост“ – лист 125-133 от делото. От становището на отдел „ПНО“ се установява, че общината е била уведомена за реституционните претенции за този имот, но това не е било пречка да даде положително становище за извършването на сделката. От становището във втория доклад се установява, че за този имот, както и за друг имало инвеститорски интерес, поради което е била възложена и пазарна оценка на имота.

От заключението на вещото лице по приетата експертиза се установява, че в обхвата на забранителната зона на пътя, който е бил без проектни книжа, този имот попада с много по-голяма площ в размер на 3420 кв. м отколкото другите четири имота, заявени за обезщетяване от Станимир Радков.

При това фактическо установяване, съдът е направил правен извод, че така приетата експертиза, без оспорване, е неотнормима към предмета на спора, като тя би имала значение при евентуално бъдещо строителство.

При обсъждането на мотивите на обжалваното решение № 1049 от проведените разисквания съдът е установил, че общинският съветник Й. Стефанова е посочила като мотив за отказа, че искането на Станимир Радков за обезщетяване с имотите, по приложените скици, е трябвало да бъде съобразено с начина на обезщетяване – в нови реални граници, а не с имоти, посочени от заявителя, които били в старите граници. Такава форма за мотиви е била намерена, за да се обоснове защо не изпълняват съдебното решение.

При обсъждане на мотивите на това второ отрицателно решение на общинския съвет, съдът е счел, че този отказ не е мотивиран. Съдът е приел, което е и безспорно между страните, че наследниците на Стефан Радков Стефанов са с възстановено право на собственост върху земеделските земи, признато на основание чл. 18ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ или

възстановяването е следвало да се извърши в нови реални граници. Освен изложеното от административния съд, което се споделя от настоящата инстанция, следва да се посочи, че по делото е приложено становище на община В. Търново, до ОСЗ-В. Търново с рег. индекс 60-251 от 16.10.2009 г., придружено от решението от 18.09.2009 г. на назначената комисия , която относно искането на Станимир Радков за обезщетяване, с приложената скица-проект за имот с идентификатор 10447.16.431, обсъден ведно с приложените съдебни решения, е приела този имот за такъв, попадащ в територия, с определени земеделски земи за обезщетяване по реда на чл. 18ж, ал. 1 ППЗСПЗЗ – лист 177-183 от делото. Този отказ е причината Станимир Радков да направил второто си предложение, относно четирите имота, с приложените към тях скици-проекти.

Съдът е съпоставил решението на общинския съвет дадено по искането на Станимир Радков за обезщетяване с направената продажба със съседен имот на поисканите за обезщетяване, въз основа на което е извел правен извод, че отказа на общинския съвет е незаконосъобразен.

Относно този отказ на общинския съвет съдът е приел, че той не е съобразен и с указанията, съдържащи се в решение № 169 от 9.04.2013 г., по адм. д. № 764/2013 г. на Административния съд-Велико Търново. Посочил е, че акт с различен от указания от съда предмет може да бъде правомерно издаден само при настъпване на нов, правопроменящ юридически факт, който да преодолее установения от съда материалноправен порок на волеизявлението на органа, но настъпването на такъв факт по делото не е доказан. При това установяване съдът е съпоставил новото решение на общинския съвет с указанията на предходното съдебно решение, включително и с материалното право, като на основание чл. 177, ал. 2 АПК е приел решението за нищожно.

Постановеното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Както при разглеждането на спора по адм. д. № 764/2013 г. на Административния съд-В. Търново, така също и по настоящото дело, предмет на касационното производство, съдебните състави са дали точни и ясни указания на общинския съвет относно съдържанието на § 27, ал. 2, т. 2 ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Посочили са, че при изпълнение на изискванията, предвидени в разпоредбите на чл. 45д – 45ж ППЗСПЗЗ общинският съвет действа при условията на обвързана компетентност.

По делото е безспорно, че всичките предвидени в закона и правилника предпоставки са били изпълнени от жалбоподателя Станимир Радков. При първоначалното му искане за предоставяне на земи за обезщетяване мотивът за отказ е бил, че поисканият имот попадал в земите, предназначени за обезщетяване с възстановено право на собственост на основание чл. 18ж, ал. 1 ППЗСПЗЗ. Това е наложило Станимир Радков да предложи други имоти за обезщетяване. Мотивът за отказ на общинския съвет отново е същият - земи попадащи в територия предназначени за обезщетяване с възстановено право на собственост на основание чл. 18ж, ал. 1. Въпреки този отказ безспорно е, че общинският

съвет се е разпоредил със земя, предназначена за обезщетяване тъкмо от тази част от общинския поземлен фонд, като е продал имота, описан вече, чрез публичен търг. Това е същият имот, предложен от Станимир Радков първия път. Подходът на общинския съвет е различен към едни и същи земи, който подход се прилага и спрямо гражданите. Поставя се въпросът колко пъти Станимир Радков трябва да прави предложение да му се възстановят земите или може би общинския съвет трябва да му предложи земи, в които да го настани за обезщетяване на правото му на собственост, без гражданина да има право на избор, каквото му е предоставил законодателя. Целта на законодателя е възстановяване на правото на собственост върху земеделските земи, при съобразяване на изискванията на чл. 17, ал. 1 ЗСПЗЗ, по възможност в местностите, където са се намирали. По делото безспорно е установено, че в същата местност има такива земи, но вероятно те ще служат на общината само за задоволяване на инвестиционни намерения, а не каквото е предназначението им – обезщетяване на собствениците. Това прави решението на общинския съвет не само незаконосъобразно, но и постановено в противоречие с целта на закона.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че решението на съда било постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Това твърдение не е обосновано, а и се опровергава от данните по делото. Всички процесуални искания на общинския съвет съдът е изпълнил, като е проявил и служебното начало, за да събере допълнителни доказателства. Дори е обсъдил и заключението на поисканата от общинския съвет експертиза, която е неотнормима към спора. В мотивите на общинския съвет за отказа няма и дума относно предстоящо строителство на общински или на републикански път. Да се въвеждат несъществуващи мотиви, чрез използване на процесуални средства е неоснователно.

Неоснователно е и твърдението в касационната жалба, че решението на съда било необосновано. Съдът е обсъдил не само събраните доказателства, но е обсъдил и мотивите на предходното решение, като и двете е съпоставил с приложимото материално право, въз основа на което е извел и правилни и законосъобразни изводи.

Неоснователно е и твърдението за допуснато нарушение на материалния закон. При наличие на хипотезата на § 27, ал. 2, т. 2 ПЗР на ЗСПЗЗ и при изпълнение на предпоставките на чл. 45д-45ж ППЗСПЗЗ законосъобразни са изводите на съда, че общинският съвет действа при условията на обвързана компетентност. Като не е съобразил поведението си както с изискванията на законодателя, а така също и със съдебното решение, общинският съвет е постановил нищожен акт, чиято нищожност трябва да бъде обявена.

Оплакванията на касатора относно противоречието между мотиви и диспозитив на решение № 169 от 9.04.2013 г. на Административния съд-В. Търново са неоснователни и служат единствено за защитната му позиция. Вярно е, че в диспозитива на решението е записано „за

издаване на виза”, който израз несъмнено се дължи на допуснатата техническа грешка. Но диспозитивът е формулиран правилно с ясно съдържание, което е недвусмислено и не се нуждае от тълкуване. Такова искане не е правено от общинския съвет. Впрочем цялото процесуално поведение на страните както при първоначалното разглеждане на спора, а така и по адм. д. № 110/2015 г. е едно и също. За общинския съвет е да не предостави земи за обезщетяване, а относно Стефан Радков-да му се възстанови реално признатото право на собственост. Поради това да се твърди, че решението било неясно и неизпълнимо е некоректно.

Твърденията в касационната жалба, че не са налице предпоставките на § 27, ал. 2, т. 2 ПЗР на ЗСПЗЗ са голословни и се опровергават от доказателствата по делото.

По изложените съображения касационната жалба е неоснователна, а решението на съда като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Направеното искане от касатора за присъждане на разноските, с оглед на изхода на спора, следва да се остави без уважение.

Искането на ответната страна за присъждане на разноски следва да се уважи на основание чл. 143, ал. 4 АПК. Общинският съвет-В. Търново следва да бъде осъден да заплати на Станимир Радков направените от него разноски в размер на 600 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК настоящият състав на Върховния административен съд, четвърто отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 246 от 5.06.2015 г. на Административния съд-Велико Търново, постановено по адм. д. № 110/2015 г.

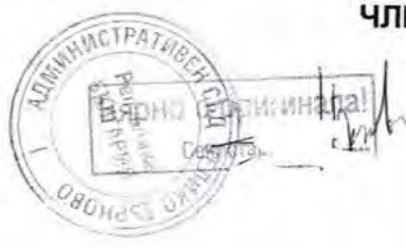
ОСТАВЯ без уважение искането на Общинския съвет-Велико Търново за присъждане на направените от него разноски.

ОСЪЖДА Общинският съвет-Велико Търново да заплати на Станимир Радков от гр. Велико Търново, ул. „Г” № ... направените разноски в размер на 600 (шестстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

РЕШЕНИЕ

№ 169

град Велико Търново, 9.04.2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд-град Велико Търново, VIII –ми състав, в съдебно заседание на трети април две хиляди и четиринадесета година в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диана Костова

и участието на секретаря П.И. разгледа докладваното от съдия Костова административно дело № 764/2013 година по описа на съда и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на §27,ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ във вр. с чл.45ж,ал.2 от ППЗСПЗЗ.

Образувано по жалба, подадена от С.С.Р. *** против отказ на Общински съвет Велико Търново да постанови решение по т.11 от дневен ред от проведено заседание на същия от 25.7.2013г. , с който да одобри внесено предложение № 721/7.05.2013г. на Кмета на Община Велико Търново за предоставяне на собствеността върху недвижими имоти, частна общинска собственост, представляващи резултативен фонд, по искане на Общинска служба по земеделие във връзка с писмо вх.№ 60-654/16.12.2011г. на жалбоподателя. С направеното уточнение вх.№ 5643/18.09.2012г. С. Р. конкретизира, че с оглед представените писмени доказателства, именно протокол №50/25.7.2013г. на ВТОС, от който е видно, че внесеното предложение от Кмета на Общината е било отхвърлено, като поименно са гласували общинските съветници (т. 13 от протокола), то следва да се приеме, че предмет на настоящото производство е изричен отказ на Общински съвет Велико Търново, обективиран в т.13 от дневния ред на проведеното заседание на 25.07.2013г., с който е отказано предоставяне на земеделски земи, тъй като същата представлява частна общинска собственост, а не резултативен фонд. Излага следните аргументи за незаконосъобразност на оспорвания изричен отказ: актът е немотивиран, постановен неправилно при условията на оперативна самостоятелност, а не съобразно изискванията на закона, че административният орган в тази хипотеза действа при условия на обвързана компетентност, тъй като не е предоставена на органа възможността свободно да определи кои земи от общинския поземлен фонд да бъдат предоставени на Общинска служба „Земеделие” по искане на правоимащите лица. Отказът е постановен при съществено нарушение на материалния закон, тъй като са били налице всички визирани в закона предпоставки зна §27, ал.2, т.1,,2,3 от ПЗР на ЗСПЗЗ във вр. с чл. 45ж ,ал.2 от ППЗСПЗЗ. Към предложението № 721/7.05.2012г. на Кмета на Община Велико Търново за предоставяне на собствеността върху недвижими имоти са били приложени всички изискуеми от посочената норма писмени доказателства, поради което следва да се приеме, че оспорваният отказ е незаконосъобразен. По изложените мотиви от съде се иска да се отмени оспорвания

административен акт.

Ответник жалба Общински съвет чрез своя процесуален представител юк С. заема становище, с което оспорва подадената жалба. На първо място намира, че същата се явява без предмет, поради което е недопустима. В жалбата изрично е посочено, че се оспорва мълчалив отказ, но тъй като административният орган е постановил изричен такъв, то липсата на мълчалив отказ, означава, че делото се явява без предмет, поради което като недопустимо същото следва да бъде прекратено. На следващо място, намира, решението на Общински съвет Велико Търново е постановено при спазване на материалния закон, доколкото се касае за изпълнение на съдебно решение за признато право на собственост, поради което конкретната хипотеза е тази на §27, ал.2, т.2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ. Представеното решение №930/7.11.2008г. постановено по гр.д. 1350/2008г. на ВТРС на жалбоподателя е признато право на възстановяване на собственост върху земеделска земя, находяща се в землището на гр.В.Търново, местност „Катуните”, нива от пет дка. Общинският съвет е следвало да съпостави предложените за предоставяне земи по вид, категория, площ, местоположение и други характеристики с тези описани в съдебното решение, които условия в случая не са спазени. Общинският съвет действа при условията на обвързана компетентност, и след като посочените в предложението на ОСЗ имоти, по никакъв начин не се доказва, че са идентични с тези, съгласно горесцитираното съдебно решение, то оспорваният акт е постановен в съответствие с материалния закон. По тези аргументи моли да се отхвърли подадената жалба. Претендира разноски в размер на 150 лева, представляващи юрисконсулско възнаграждение, определено по Наредба № 1/2004 на ВАС за минималните адвокатски възнаграждения.

Съдът намира жалбата за допустима, поради следните аргументи: В конкретната хипотеза не е налице мълчалив отказ съгласно чл.58, ал.1 от АПК, който визира, че такъв има в случай на непроизнасяне на административният орган в срок. След депозиране на жалбата е представена цялата административна преписка, от която се установява, че Общински съвет Велико Търново е постановил изричен отказ, след което жалбоподателят е конкретизирал подадената жалба, като в петитума на същата е посочил, че оспорва постановеният изричен отказ. С оглед на горното не може да се приеме, че липсва предмет на настоящото производство. С определение, постановено от смесен състав на ВКС и ВАС, с № 8/10.3.2014 г. по гр.д.5/2014г. на описа за 2014г. е прието, че компетентен да се произнесе по жалба вх.№ 5301/27.8.2013г. на С.С.Р. *** против отказ на Общински съвет да одобри внесено предложение № 721/7.5.2013г. е Административен съд Велико Търново.

Предмет на оспорване е изричен отказ на Общински съвет - гр. Велико Търново да предостави на основание § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.) 4 броя земеделски имота, подробно индивидуализирани в предложението № 721/7.05.2012г. на Кмета на Община Велико Търново от общинския поземлен фонд за възстановяване от ОС "Земеделие" в собственост на наследниците на С. Р.С., б. ж. на гр.В.Търново. Обжалваният акт на ОбС –Велико Търново е решение (макар и с отрицателно съдържание) по чл. 45ж, ал. 2 във вр. с ал. 3 от ППЗСПЗЗ, което съгласно трайната практика на ВАС съставлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 от АПК. Конкретната процедура по възстановяване на собствеността е регламентирана в Глава трета на ППЗСПЗЗ, в чл. 45ж, ал. 2 и 3 от която е предвидено, че издаденото от Общинския съвет решение се връчва на заявителя по реда на АПК, а след влизането му в сила общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване на собствеността. Логическото и систематическото тълкуване на тези правни норми налага извода, че решението на

общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт. Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и, едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите й административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК. Освен това с оглед датата на провеждане на заседанието на Общински съвет 25.7.2013г., доколкото в същото не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде оспорван този ИАА, то следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 140 ал1 от АПК срокът за оспорване се удължава на два месеца, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок. С оглед на всичко гореизложено същата се явява ДОПУСТИМА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ. С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново за предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на така подаденото искане е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р.С.. Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г. Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседание на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението заседание). След което с молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново. С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание. От писмо

общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт. Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и, едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите й административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК. Освен това с оглед датата на провеждане на заседанието на Общински съвет 25.7.2013г., доколкото в същото не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде оспорван този ИАА, то следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 140 ал1 от АПК срокът за оспорване се удължава на два месеца, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок. С оглед на всичко гореизложено същата се явява ДОПУСТИМА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ. С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново за предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на така подаденото искане е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р.С.. Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г. Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседание на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението заседание). След което с молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново. С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание. От писмо

общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт. Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и, едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите й административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК. Освен това с оглед датата на провеждане на заседанието на Общински съвет 25.7.2013г., доколкото в същото не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде оспорван този ИАА, то следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 140 ал1 от АПК срокът за оспорване се удължава на два месеца, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок. С оглед на всичко гореизложено същата се явява ДОПУСТИМА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ. С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново за предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на така подаденото искане е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р.С.. Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г. Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседание на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението заседание). След което с молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново. С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание. От писмо

общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт. Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и, едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите й административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК. Освен това с оглед датата на провеждане на заседанието на Общински съвет 25.7.2013г., доколкото в същото не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде оспорван този ИАА, то следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 140 ал1 от АПК срокът за оспорване се удължава на два месеца, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок. С оглед на всичко гореизложено същата се явява ДОПУСТИМА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ. С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново за предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на така подаденото искане е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р.С.. Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г. Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседание на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението заседание). След което с молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново. С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание. От писмо

общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт. Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и, едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите й административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК. Освен това с оглед датата на провеждане на заседанието на Общински съвет 25.7.2013г., доколкото в същото не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде оспорван този ИАА, то следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 140 ал1 от АПК срокът за оспорване се удължава на два месеца, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок. С оглед на всичко гореизложено същата се явява ДОПУСТИМА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ. С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново за предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на така подаденото искане е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р.С.. Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г. Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседание на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението заседание). След което с молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново. С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание. От писмо

общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт. Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и, едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите й административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК. Освен това с оглед датата на провеждане на заседанието на Общински съвет 25.7.2013г., доколкото в същото не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде оспорван този ИАА, то следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 140 ал1 от АПК срокът за оспорване се удължава на два месеца, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок. С оглед на всичко гореизложено същата се явява ДОПУСТИМА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ. С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново за предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на така подаденото искане е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р.С.. Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г. Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседание на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението за заседание). След което с молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново. С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание. От писмо

Стефанов

общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт. Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и, едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите й административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК. Освен това с оглед датата на провеждане на заседанието на Общински съвет 25.7.2013г., доколкото в същото не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде оспорван този ИАА, то следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 140 ал1 от АПК срокът за оспорване се удължава на два месеца, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок. С оглед на всичко гореизложено същата се явява ДОПУСТИМА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ. С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. ~~45ж~~ 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново за предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на така подаденото искане е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р.С.. Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г. Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседание на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението заседание). След което с молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново. С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание. От писмо

общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ непосредствено засяга права и законни интереси на заявителя в административното производство, поради което по смисъла на чл. 21 от АПК притежава характеристиките на индивидуален административен акт. Административната процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ се състои от два самостоятелни етапа, първият от които се финализира с решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във вр. с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.). Това решение се съобщава на заявителя и, едва "след влизането му в сила", ОСЗ може да пристъпи към втория етап от процедурата - постановяване на включения в компетенциите й административен акт - решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ, придружено със скица на имота. Именно поради от двуетапността на възстановителната административна процедура по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, означава че жалбата срещу решенията на общинския съвет в тази конкретна хипотеза, е допустима за разглеждане по реда на АПК. Освен това с оглед датата на провеждане на заседанието на Общински съвет 25.7.2013г., доколкото в същото не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде оспорван този ИАА, то следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 140 ал1 от АПК срокът за оспорване се удължава на два месеца, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок. С оглед на всичко гореизложено същата се явява ДОПУСТИМА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Безспорно по делото е, че с молба вх. № ВС-01-В-1115/02.12.2011 г. по описа на ОСЗ – Велико Търново жалбоподателят, на основание чл. 45д от ППЗСПЗЗ, е поискал да му бъдат предоставени поземлени имоти с идентификатори 10447.16.109, 10447.15.226, 10447.16.195 и 10447.16.196, както към молбата са били приложени скици на посочените поземлени имоти, издадени от СГКК – Велико Търново, съгласно изискването на чл. 45ж, ал. 1, изр. II от ППЗСПЗЗ. С писмо изх. № Вс-01-И-1115/14.12.2011 г. началникът на ОСЗ – Велико Търново, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, е поискал от кмета на Община Велико Търново да се внесе предложение на сесия на Общински съвет Велико Търново предоставяне на посочените имоти, съгласно § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62/2010 г.), вр. с чл. 45д, ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на така подаденото искане е било внесено Предложение до ОС Велико Търново с изх. № 09-350/07.05.2012 г. от кмета на общината относно предоставяне собствеността върху цитираните по-горе имоти от резултативния фонд на общината в полза на заявителя, като наследник на С. Р.С.. Видно от резолюцията от 07.05.2012 г. върху предложението на кмета, Председателят на Общинския съвет е изпратил същото на три от постоянните комисии на ОС - по земеделие, гори и опазване на околната среда; по устройството на територията, транспорт и паркиране и по общинската собственост, които комисии са разгледали предложението на редовно проведени заседания съответно на 08 и 09.05.2012 г. Според представените протоколи от заседания на тези постоянни комисии, нито една от трите не е подкрепила предложението на кмета. След което на проведено заседания на Председателския съвет на ОС на 10.05.2012 г. за обсъждане и приемане на проекта за дневен ред на заседанието на общинския съвет за 17.05.2012 г. е решено предложението на кмета да не влиза в проекта за дневен ред на следващото (първо след получаване на предложението заседание). След което с молба вх. № 94-СС-1514/12.07.2012 г. жалбоподателят е отправил искане до кмета на Община Велико Търново да изпълни задължението си по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ като внесе в общинския съвет подаденото предложение от ОСЗ – В. Търново. С писмо изх. №9100-933/03.08.2012 г. по описа на Община Велико Търново кметът на общината е уведомил С.Р., че постъпилото предложение от ОСЗ – Велико Търново е внесено за разглеждане в Общинския съвет, но поради липса на становище от постоянните комисии не е внесено на заседание. От писмо